

EU-rettsaker som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 28. september 2012

-ARBEIDSDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	7
Vedlegg VI Trygd	7
32012D0225(01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. U4 av 13. desember 2011 om prosedyrene for refusjon etter artikkel 65 nr. 6 og 7 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)	7
32012D114(01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. E3 av 19. oktober 2011 om overgangsperioden fastsatt i artikkel 95 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3).....	8
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
Vedlegg XIX Forbrukervern	9
32011L0083 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/83/EU av 25. oktober 2011 om forbrukerrettigheter (vedlegg XIX BLD gr1)	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	10
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	10
Kapittel XI Tekstiler.....	10
32011R1007 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1007/2011 av 27. september 2011 om tekstilfibernavn og tilknyttet merking av fiberinnhold i tekstilprodukter og opphever rådsdirektiv 73/44/EØF og direktivene 96/73/EF og 2008/121/EF fra Det europeiske parlamentet og Rådet (vedlegg II kap XI BLD gr2)	10
Vedlegg XIX Forbrukervern	12
32011R0954 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 954/2011 av 14. september 2011 om endringer i forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av forbrukervernlovgivning (vedlegg XIX BLD gr2)	12
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	13
Vedlegg XX Miljø	13
Kapittel I	13
32011D0740 Kommisjonsvedtak av 14. november 2011 om endring av vedtak 2006/799/EF, 2007/64/EF, 2007/506/EF, 2007/742/EF, 2009/543/EF og 2009/544/EF om forlengelse av gyldighetstiden for felleskapsmiljømerket for visse produkter (vedlegg XX kap I BLD gr3).....	13
-FINANSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg IX Finansielle tjenester.....	14
Kapittel III Børs og verdipapirer.....	14
32010L0073 Direktiv 2010/73/EU som endrer direktiv 2003/71 (prospektdirektivet) og direktiv 2004/109/EC (rapporteringsdirektivet) (vedlegg IX kapittel III FIN gr1)	14
32010L0043, 32010R0583, 32010R0584 og 32010L0044 Gjennomføringsrettsaker til direktiv 2009/65/EF (UCITS IV) - Kommisjonsforordning (EU) No 583/2010, Kommisjonsforordning (EU) No 584/2010, Kommisjonsdirektiv 2010/44/EF og Kommisjonsdirektiv 2010/43/EF (vedlegg IX kap III FIN gr1)	15
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	16
Vedlegg XXI Statistikk.....	16

32012D0186 Kommisjonens delegerende vedtak av 3. februar 2012 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EC om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (vedlegg XXI FIN gr3).....	16
32011R0349 Kommisjonsforordning (EU) nr. 349/2011 av 11. april 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1338/2008 om felleskapsstatistikk om folkehelse og helse og sikkerhet på arbeidsplassen, når det gjelder statistikk over arbeidsulykker (vedlegg XXI FIN gr3).....	17
FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	19
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	19
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	19
Kapittel II Fôrvare.....	19
32011H0025 Kommisjonsanbefaling 2011/25/EU av 14. januar 2011 om retningslinjer for skille mellom fôrmidler, fôrtilsetningsstoffer, biocidprodukter og veterinære legemidler (vedlegg I kap II FKD/HOD/LMD gr3).....	19
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	20
Kapittel XIII Legemidler.....	20
32012R0084 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 84/2012 av 1. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet fenoksymetylpenicillin (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	20
32012R0085 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 85/2012 av 1. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet altrenogest (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	20
32012R0086 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 86/2012 av 1. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet lasalocid (vedlegg II kap XIII HOD gr2)	21
32012R0202 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 202/2012 av 8. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet pegylert bovin granulocyttkolonistimulerende faktor (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	21
32012R0201 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 201/2012 av 8. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet nitroksinil (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	22
32012R0123 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 123/2012 av 13. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet monepantel (vedlegg II kap XIII HOD gr2)	22
32012R0122 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 122/2012 av 13. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet metylprednisolon (vedlegg II kap XIII HOD gr2).....	23
32012R0107 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 107/2012 av 8. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det	

<i>gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet oktenidin dihydroklorid (vedlegg II kap XIII HOD gr2)</i>	<i>24</i>
<i>32012R0273 Kommisjonsforordning nr. 273/2012 av 27. mars 2012 om endring av rådsforordning nr. 297/95 for så vidt angår inflasjonsjustering av de avgifter som skal betales til Det europeiske legemiddelbyrået (vedlegg II kap XIII HOD gr2)</i>	<i>24</i>
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	<i>25</i>
<i>Kapittel XXX Medisinsk utstyr.....</i>	<i>25</i>
<i>32011L0100 Kommisjonsdirektiv 2011/100/EU av 20. desember 2011 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 98/79/EF om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk (vedlegg II kap XXX HOD gr2).....</i>	<i>25</i>
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	26
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....</i>	<i>26</i>
<i>Kapittel I Veterinære forhold.....</i>	<i>26</i>
<i>32011D0898 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/898/EU av 21. desember 2011 om endring av kommisjonsvedtak 2009/852/EF når det gjelder overgangsordninger under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004 som angår bearbeiding av rå melk i visse melkebearbeidingsvirksomheter i Romania og strukturelle krav til disse (vedlegg I kap I HOD gr3).....</i>	<i>26</i>
<i>32011D0899 Kommisjonens gjennomføringsvedtak av 21. desember 2011 om endring av kommisjonsvedtak 2009/861/EF når det gjelder overgangsordninger under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 når det gjelder bearbeiding av rå melk som ikke er i samsvar med regelverket i visse melkebearbeidingsvirksomheter i Bulgaria (vedlegg I kap I HOD gr3)</i>	<i>27</i>
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	<i>27</i>
<i>Kapittel XXX Medisinsk utstyr.....</i>	<i>27</i>
<i>32009D0886 Kommisjonsvedtak 2009/886/EF av 27. november 2009 som endrer vedtak 2002/364/EF om felles tekniske spesifikasjoner for in-vitro diagnostisk medisinsk utstyr (vedlegg II kap XXX HOD gr3)</i>	<i>28</i>
<i>32011D0869 Kommisjonsvedtak 2011/869/EU av 20. desember 2011 som endrer vedtak 2002/364/EF om felles tekniske spesifikasjoner for in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr (vedlegg II kap XXX HOD gr3)</i>	<i>28</i>
-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	30
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	30
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....</i>	<i>30</i>
<i>Kapittel I Veterinære forhold.....</i>	<i>30</i>
<i>32011R1109 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1109/2011 av 3. november 2011 om endring av vedlegg I til forordning (EF) nr. 2075/2005 når det gjelder de ekvivalente metoder for trikinkontroll (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2).....</i>	<i>30</i>
<i>32011R0739 Kommisjonsforordning (EU) nr. 739/2011 av 27. juli 2011 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføring av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2).....</i>	<i>30</i>
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	33
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	33
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold.....</i>	<i>33</i>
<i>Kapittel I Veterinære forhold.....</i>	<i>33</i>
<i>32011D0648 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/648/EU av 4. oktober 2011 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2008/185/EF når det gjelder å oppføre Belgia på listen over medlemsstater som er fri for Aujeszky's sykdom (vedlegg I kap I LMD gr2).....</i>	<i>33</i>
<i>32011D0879 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/879/EU av 21. desember 2011 om endring av vedlegg II og IV til rådsdirektiv 2009/158/EF om dyrehelsemessige vilkår for samhandel med fjørfe og rugeegg, samt import fra tredjestater (vedlegg I kap I LMD gr2)</i>	<i>33</i>

32012D0112 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/112/EU av 17. februar 2012 om endring av vedlegg E til rådsdirektiv 92/65/EØF når det gjelder standardhelsesertifikatene for dyr fra driftsenheter og dyr, sæd, egg og embryoer fra godkjente organer, institutter og sentra (vedlegg I kap I LMD gr2).....	34
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	35
Kapittel XIV Gjødning	35
32012R0223 Kommisjonens forordning (EU) nr. 223/2012 av 14. mars 2012 om endring av europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 om gjødning med hensyn på tilpasning av vedlegg I og IV til teknisk utvikling (vedlegg II kap XIV LMD gr2).....	35
Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin.....	36
32011R0670 Kommisjonsforordning (EU) nr. 670/2011 av 12. juli 2011 om endringer i forordning (EF) nr. 607/2009 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser under rådsforordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt gjelder beskyttede opprinnelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, tradisjonelle termer, merking og presentasjon av visse produkter innen vinsektoren (prot 47 LMD gr2).....	36
-MILJØVERNDEPARTEMENTET	38
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	38
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	38
Kapitel XV Farlige stoffer.....	38
32012L0003 Kommisjonsdirektiv 2012/3/EU av 9. februar 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av bendiocarb som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	38
32012D0078 Kommisjonsbeslutning 2012/78/EU av 9. februar 2012 om at visse stoffer ikke inkluderes i vedleggene I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet (vedlegg II kap XV MD gr2).....	39
32012D0077 Kommisjonsbeslutning 2012/77/EU av 9. februar 2012 om ikke å føre opp flufenoxuron til produkttype 18 på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF om markedsføring av biocidholdige produkter (vedlegg II kap XV MD gr2).....	40
32012L0002 Kommisjonsdirektiv 2012/2/EU av 9. februar 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av kobber(II)oxid, kobber(II) hydroxid og basisk kobberkarbonat som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2).....	40
32012R0109 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 av 9. februar 2012 om endring av vedlegg XVII (CMR-stoffer) til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (vedlegg II kap XV MD gr 2)	41
32012R0125 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 av 9. februar 2012 om endring av vedlegg XVII (CMR-stoffer) til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (vedlegg II kap XV MD gr 2)	42
Vedlegg XX Miljø	43
Kapittel V Avfall.....	43
32011L0037 Kommisjonsdirektiv 2011/37/EU av 30. mars som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy (vedlegg XX kap V MD gr2)	43
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	44
Vedlegg XX Miljø	44
Kapittel I	44
32011D0631 Kommisjonsbeslutning 2011/631/EU av 21. september 2011 som angår oppstilling av spørreskjema for å rapportere gjennomføring av direktiv 2008/1/EF om integrert forebyggelse og begrensning av forurensning (vedlegg XX kap I MD gr3).....	44
Kapittel III Luft	45
32010R0606 Kommisjonsforordning nr. 606/2010 av 9. juli 2010 om godkjenning av et forenklet verktøy for å beregne drivstofforbruket for luftfartøysoperatører med små utslipp (vedlegg XX kap III MD gr3) ...	45
32011D0092 Spørreskjema til bruk i første rapportering av EUs direktiv om CO ₂ -lagring i geologiske formasjoner, 2009/31/EC (vedlegg XX kap III MD gr3)	45
-SAMFERDELSDEPARTEMENTET	47
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	47

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	47
Kapittel I Kjøretøyer.....	47
32012R0130 Kommisjonsforordning (EU) nr. 130/2012 av 15. februar 2012 om krav til typegodkjenning av motorkjøretøyer med hensyn til adgangen og manøvreringsegenskapene til kjøretøyet og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning av generell sikkerhet av motorkjøretøyer, tilhengere og systemer, komponenter og separate tekniske enheter beregnet på dette (vedlegg II kap I SD gr2).....	47
32012R0064 Kommisjonsforordning (EU) 64/2012 av 23. januar 2012 som endrer forordning (EU) 582/2011 som implementerer og endrer kommisjonsforordning (EU) 595/2009 om utslipp fra tunge kjøretøy (Euro VI) (vedlegg II kap I SD gr2).....	48
32012R0065 Kommisjonsforordning (EU) nr. 65/2012 av 24. januar 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til girskifteindikatorer (GSI) og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF (vedlegg II kap I SD gr2)	49
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	50
32012R0531 Europaparlaments- og rådsforordning om gjesting i offentlige mobilnett i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr2)	50
Vedlegg XIII Transport	51
Kapittel III Transport med jernbane.....	51
32011D0291 Kommisjonsvedtak 2011/291/EU av 26. april 2011 om en teknisk spesifisering for samtrafikkvegne vedrørende delsystemet «rullende materiell - lokomotiver og passasjermateriell» i det transeuropeiske konvensjonelle jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2).....	51
32011R0454 Kommisjonsforordning (EU) 454/2011 av 5. mai 2011 om tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet vedr. delsystemet telematikkapplikasjoner for passasjertransport i det transeuropeiske jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2).....	53
Kapittel VI Sivil luftfart	54
32011R1147 og 32011D08042 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1147/2011 av 11. november 2011 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet og Kommisjonsbeslutning (C) 2011/8042/EU som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU som gjelder bruk av securityscannere på EU lufthavner (vedlegg XIII kap VI SD gr2)	54
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	56
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	56
32011H0750 Kommisjonsrekommendasjon 2011/750/EU vedrørende støtte for eCall tjenesten i Norge (vedlegg XI SD gr3)	56
32010H0572 Kommisjonens anbefaling 2010/572/EU av 20. september 2010 om regulering av tilgang til Neste Generasjons Aksessnett (NGA) (vedlegg XI SD gr3).....	57
32009D0978 Kommisjonsbeslutning 2009/978/EU av 16. desember 2009 om endring av beslutning 2002/622/EF som etablerte Radio Spectrum Policy Group (vedlegg XI SD gr3).....	58
32011D0251 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2011/251/EU av 18. april 2011 som endrer kommisjonsbeslutning 2009/766/EF om harmoniseringen av 900 og 1800 MHz-frekvensbåndene for bakkebaserte system som kan tilby paneuropeiske elektroniske kommunikasjonstjenester i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr3)	59
32011D0485 Kommisjonens implementeringsbeslutning 2011/485/EU av 29. juli 2011 som endrer beslutning 2005/50/EF om tidsbegrenset bruk av 24 GHz-båndet til kortdistanseradar for kjøretøy (vedlegg XI SD gr3)	60
Vedlegg XIII Transport	61
Kapittel IV Sivil luftfart	61
32011R1141 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1141/2011 av 10. november 2011 som endrer forordning (EF) nr. 272/2009 av 2. april 2009 om utfylling av de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart om bruk av kroppsskannere på lufthavner (vedlegg XIII kap VI SD gr3)	61

32011R1087 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1087/2011 av 27. oktober 2011 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet hva angår systemer for påvisning av sprengstoffer (vedlegg XIII kap VI SD gr3).....	62
32011R1149 Kommisjonsforordning (EU) No 1149/2011 endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og produkter, deler og utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften) (vedlegg XIII kap VI SD gr3).....	63
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET/FORNYINGS, - ADMINISTRASJONS- OG KIRKEDEPARTEMENTET	66
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	66
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	66
32011R0580 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 580/2011 av 8. juni 2011 om forlengelse av ENISAs eksisterende mandat (vedlegg XI SD/FAD gr2).....	66

-ARBEIDSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VI Trygd

32012D0225(01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. U4 av 13. desember 2011 om prosedyrene for refusjon etter artikkel 65 nr. 6 og 7 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Den administrative kommisjons beslutning nr. U4 fastsetter prosedyrer for refusjon av dagpenger ved arbeidsløshet mellom det tidligere arbeidslandet og bostedslandet til den arbeidsløse og gjelder fortolkning av artikkel 65 nr. 6 og 7 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009.

Etter artikkel 65 nr.2 i forordning 883/2004 skal en person som er helt arbeidsløs, og som da han/hun sist utførte lønnet arbeid eller drev selvstendig virksomhet var bosatt i en annen medlemsstat enn den kompetente medlemsstat, og som fortsatt er bosatt i den medlemsstaten eller reiser tilbake til dit, stille seg til rådighet for arbeidsformidlingen i bostedsstaten. I slike tilfeller skal vedkommende ha rett til arbeidsløshetsytelser etter lovgivningen i bostedsstaten som om vedkommende hadde vært underlagt lovgivningen der under siste periode med yrkesaktivitet, jf. artikkel 65 nr. 5 bokstav a. Det er trygdeinstitusjonen på bostedet som skal utbetale ytelsene. Dette gjaldt også etter forordning (EØF) nr. 1408/71 jf. artikkel 71 nr. 1 bokstav b ii).

I og med at trygdeavgift innbetales i det land hvor yrkesaktiviteten har foregått, mens dagpenger ved arbeidsløshet skal utbetales av bostedsstaten, oppstår det en økonomisk ubalanse. I forbindelse med den nye forordningen ble det derfor vedtatt nye bestemmelser i artikkel 65 nr. 6 og 7 som har til hensikt å få en mer rettferdig økonomisk fordeling mellom bostedsstaten og den stat der vedkommende tidligere var medlem i trygdeordningen. Etter artikkel 65 nr. 6 skal det gis full refusjon til institusjonen på bostedet for ytelse denne har gitt den arbeidsløse de første tre måneder. Refusjonsperioden utvides til fem måneder dersom den arbeidsløses yrkesaktivitet har vart i minst 12 måneder i løpet av de siste 24 måneder, jf. artikkel 65 nr. 7.

Beslutningen fastsetter generelle prinsipper for refusjonsprosedyrene og inneholder bl.a. bestemmelser om fastsettelse av refusjonsperioden, forlengelse av refusjonsperioden etter artikkel 65 nr. 7 og fastsettelse av det maksimale refusjonsbeløp etter artikkel 65 nr. 6 tredje punktum i 883/2004 for de land som skal benytte en forenklet beregningsmåte basert på gjennomsnittet av utbetalte arbeidsløshetsytelser, jf. artikkel 70 i gjennomføringsforordningen 987/2009 og vedlegg 5 til denne. Norge er oppført i sistnevnte vedlegg.

Merknader

Beslutningen ble vedtatt 13. desember 2011 av Den administrative kommisjon. Den er vedtatt med hjemmel i forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 72 bokstav a om fortolknings spørsmål. Rettsakten vil ikke ha konsekvenser for norsk lovgivning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32012D114(01) Den administrative kommisjon for koordinering av trygdeordningers beslutning nr. E3 av 19. oktober 2011 om overgangsperioden fastsatt i artikkel 95 i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 (vedlegg VI AD gr3)

Sammendrag av innhold

Artikkel 95 i gjennomføringsforordningen (EF) nr. 987/2009 til forordning (EF) nr. 883/2004 fastsetter at etter en overgangsperiode skal all utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene skje elektronisk, og dagens papirblanketter vil i stor grad bli borte. Bare såkalt portable papirblanketter som den enkelte trenger å ha med seg, vil fortsatt bli utstedt (herunder E 101).

Overgangsperioden skulle opprinnelig utløpe 24 måneder fra ikrafttredelsen, dvs. 1. mai 2012. Den administrative kommisjon kan imidlertid avtale en passende forlengelse dersom den nødvendige fellesskapsstruktur (Electronic Exchange of Social Security Information - EESSI) forsinkes vesentlig i forhold til ikrafttredelsen av gjennomføringsforordningen. Fordi det har vært store forsinkelser ble det etter anbefaling fra Den tekniske kommisjon enighet i Den administrative kommisjon på møtet 19. oktober 2011 om forlengelse av overgangsperioden frem til 1. mai 2014. Tidspunktet er imidlertid avhengig av når Styringskomiteen for EESSI (EESSI Project Steering Committee) fastslår at dataløsningen er endelig levert av leverandøren.

Merknader

Beslutningen ble vedtatt av Den administrative kommisjon 19. oktober 2011 med hjemmel i forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 72 (a) om tolkningsspørsmål. Den vil ikke kreve endringer i norsk rett. Teksten er ifølge Kommisjonen relevant for EØS og EU/Sveits-avtalene. Beslutningen er formelt en ikke-bindende rettsakt, og den krever ikke endringer norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIX Forbrukervern

32011L0083 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/83/EU av 25. oktober 2011 om forbrukerrettigheter (vedlegg XIX BLD gr1)

Sammendrag av innhold

Som ledd i EUs arbeid med utviklingen av kontraktsretten gjennomgikk EU-kommisjonen 8 sektordirektiver og fremmet 8. oktober 2008 et forslag til direktiv om forbrukerrettigheter, KOM (2008) 614. Forslaget var omfattende og tok sikte på å erstatte direktivene om fjernsalg (97/7/EF), dørsalg (85/557/EØF), forbrukerkjøp (1999/44/EF) og urimelige avtalevilkår (93/13/EØF). Direktivforslaget var totalharmonisert, noe som vil si at EØS-statene i sin nasjonale lovgivning ikke kan innføre eller opprettholde regler som avviker fra dem som er gitt i direktivforslaget.

Forslaget ble behandlet av Rådet og Europaparlamentet etter medbestemmelsesprosedyren. Forslaget til Kommisjonen viste seg å være kontroversielt. Forslaget ble dels kritisert for å sette et for lavt nivå på forbrukerbeskyttelsen. Dels skapte prinsippet om totalharmonisering problemer med å komme til politisk enighet. Direktivet ble vedtatt som Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/83/EU om forbrukerrettigheter av 25. oktober 2011. Resultatet av forhandlingene mellom Rådet og Parlamentet ble et direktiv med vesentlig mindre anvendelsesområde enn Kommisjonenes forslag. Regler om forbrukerkjøp og urimelige avtalevilkår ble tatt ut av direktivet, slik at det nå omfatter regler om informasjonskrav ved forbrukerkontrakter, opplysningsplikt og angrerett ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted, regulering av risikoens overgang i forbrukerkjøp samt visse andre enkeltstående forbrukerrettigheter. Det betyr at direktivet i hovedsak omfatter virkeområdene til direktiv 85/577/EØF (dørsalgdirektivet) og direktiv 97/7/EF (fjernsalgsdirektivet).

Forbrukerrettighetsdirektivet bygger i utgangspunktet på prinsippet om totalharmonisering, men det er anledning til å gi avvikende regler der direktivet uttrykkelig sier at det er adgang til det (artikkel 4). De gjeldende direktivene om forbrukerkjøp (direktiv 1999/44/EF) og urimelige avtalevilkår (93/13/EØF) består etter dette som minimumsdirektiver.

Direktivets kapittel II om informasjon til forbrukerne ved andre avtaler enn fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted har særlig betydning for forbrukerkjøpsloven og håndverkertjenesteloven som begge ligger under Justis- og beredskapsdepartementet, og kan i tillegg få innvirkning på andre tjenesteytelser som i dag er regulert av ulovfestede kontraktsrettslige regler. Kapittelet gir regler om krav til informasjon som skal gis forbrukeren før det inngås en salgs- eller tjenestekontrakt, samt på hvilke vilkår slik informasjon skal gis (art. 5).

Direktivets kapittel III om opplysningsplikt og angrerett ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted har særlig innvirkning på angrerettloven, som hører under Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Kapittelet oppstiller informasjonskrav for fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (art. 6), samt gir regler om hvilke formelle krav som skal stilles til slike kontrakter (art. 7 og 8). Videre reguleres starttidspunktet for og lengden av angrefristen (art. 9). Kapittelet har også bestemmelser om fremgangsmåten for å benytte angreretten (art. 11), virkningen av at den benyttes (art. 12), og hvilke forpliktelser som hviler på henholdsvis forbrukeren og selgeren i denne forbindelse (art. 13 og 14), forholdet til tilknyttede kontrakter når angreretten benyttes (art. 15), sanksjoner for selgers manglende opplysninger om angreretten (art. 10), samt unntak fra angreretten (art. 16).

Direktivets kapittel IV omhandler andre forbrukerrettigheter: Bestemmelsene i art. 18 og 20 gjelder kun for varer og gjelder henholdsvis levering og risikoens overgang. Det er videre et forbud mot å avkreve forbrukerne kostnader utover selvkost ved bruk av ulike betalingsmidler (art. 19) Krav om at næringsdrivende som tilbyr at forbrukeren kan kontakte ham eller henne via telefon i forbindelse med en inngått avtale plikter å gjøre dette i form av en telefonlinje med standardtakster (art. 21). Krav om at

den næringsdrivende skal få uttrykkelig samtykke fra forbrukeren før avtaleinngåelse for kostnader utover betaling for hovedytelsen (art 22). I tillegg er det en bestemmelse i art. 27 som fritar forbrukeren fra betalingsplikt ved uanmodet levering av varer og tjenester.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Artikkel 114. Direktivene om fjernsalg og om dørsalg, som det nye direktivet vil erstatte, er gjennomført i norsk rett i angrerettloven. Direktivets regler om angrerett vil medføre behov for store endringer i angrerettloven, eventuelt en helt ny lov. Øvrige bestemmelser vil ha innvirkning blant annet på forbrukerkjøpsloven, men også på grunnleggende og allmenne kontraktsrettslige prinsipper. Direktivet krever blant annet en regulering av forhold som i dag ikke er regulert i norsk lovgivning.

Økonomiske og administrative konsekvenser er ikke utredet i detalj, men det må forventes at næringsdrivende må foreta tilpasninger i sine rutiner for markedsføring og salg som følge av nye regler. På den annen side vil enhetlige regler i Europa medføre forenkling for de som selger til andre land. For tilsynsmyndigheter vil formodentlig mer oppdaterte regler være en fordel.

Ettersom gjennomføring av rettsakten i Norge vil kreve lovendring, vil beslutning om innlemmelse tas med artikkel 103-forbehold.

Sakkyndiges instansers merknader

Det har vært gjennomført omfattende konsultasjon med berørte parter i Norge. Næringslivet har for en stor del støttet direktivforslaget så lenge det innebærer totalharmonisering og dermed like regler i alle EU-land. Forbrukersiden har vært til dels meget skeptisk til forslaget, særlig at det innebærer totalharmonisering. I direktivet som ble vedtatt er sentrale områder som urimelige avtalevilkår og størsteparten av reglene om forbrukerkjøp av varer tatt ut. Det innebærer at vi kan beholde norske regler på disse områdene, noe særlig forbrukersiden er tilfreds med.

Saken har vært behandlet i spesialutvalget for forbrukersaker en rekke ganger, og ble sist gang behandlet 16.februar 2012. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XI Tekstiler

32011R1007 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1007/2011 av 27. september 2011 om tekstilfibernavn og tilknyttet merking av fiberinnhold i tekstilprodukter og opphever rådsdirektiv 73/44/EØF og direktivene 96/73/EF og 2008/121/EF fra Det europeiske parlamentet og Rådet (vedlegg II kap XI BLD gr2)

Sammendrag av innhold

Det er vedtatt å erstatte direktivet om tekstilnavn 121/2008/EF (tidligere 96/74/EF), direktivet om visse metoder for kvantitative analyser av binære tekstilfiberblandinger 96/73/EF og direktivet om kvantitative analyser av ternære tekstilfiberblandinger 73/44/EØF med en forordning om tekstilfibernavn og tilknyttet merking av fiberinnhold i tekstilprodukter, forordning 1007/2011/EU. Disse direktivene er tatt inn i EØS-avtalen.

De nåværende direktivene er blitt revidert i overensstemmelse med nye lovstandarder i EU. EUs lovgivning om tekstilnavn og merking må tilpasses/endres hver gang et nytt fibernavn blir lagt til listen over harmoniserte navn. Slike endringer er kun tekniske og kan enklere gjennomføres i form av en forordning som reduserer den administrative byrden for EUs nasjonale myndigheter. Regelverket kan dermed gjøres direkte gjeldende og sikre borgernes, økonomiske interessenters og offentlige myndigheters rettigheter og plikter.

Forordningen medfører bl.a. følgende:

1. Artikkel 1 omtaler hva forordningen omfatter. I artikkel 3 innføres flere nye definisjoner. I artikkel 4 stilles generelle krav til tekstilprodukter som skal omsettes i markedet. Artikkel 13 om spesielle regler referer seg til ett teknisk vedlegg som definerer i detalj reglene for visse tekstilprodukter. Artikkel 20 spesifiserer fremmede fibre og produksjonstoleransene/fremstillingstoleransene.

2. Direktivene om testmetoder (direktiv 96/74/EF og direktiv 73/44/EØF) oppheves. Innholdet i direktivene videreføres i ett teknisk vedlegg. Testmetodene for binære og ternære tekstilfiberblandinger har et teknisk innhold som gjør at de egner seg bedre som vedlegg til en forordning enn direktiver. I forordning inkluderes testmetodene i vedlegg VIII.

3. Søknadsprosedyren om godkjenning av nye fibre blir kortere.

4. Det stilles minimumskrav til søknad om godkjenning av nye fibre. Det innføres en prosedyre som produsenten må følge for å søke om å få føyd til et nytt fibernavn i vedlegget til forordningen, jf. ny artikkel 6 annet ledd. Søknaden skal sendes Kommisjonen og tilfredsstille visse minimumskrav i henhold til vedlegg II. Kommisjonen gis myndighet til å godkjenne og tilføye nye fibre, analysemetoder m.v.

5. Tekstilprodukter som inneholder pels eller andre materialer av dyr skal merkes "inneholder ikke-tekstildeler av animalsk opprinnelse", jf. artikkel 12. Dette for å klargjøre at tekstilproduktet også inneholder f.eks. pels fra et dyr.

6. I forordningen er det et unntak fra de obligatoriske merkekravene bl.a. for fortollede tekstilprodukter laget av skreddere som driver for seg selv, jf. artikkel 2 nr. 4.

7. I artikkel 18 gis det regler om markedstilsyn. Markedstilsyn av tekstilprodukter som omfattes av forordningen dekkes av forordning 765/2008 av 9. juli 2008 og direktiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om generell produktsikkerhet. Forbrukerombudet fører tilsyn etter dagens forskrifter om fibermerking av tekstilprodukter.

8. Rapport om implementering av forordningen. Kommisjonen skal legge frem en rapport innen 30. september 2013, med et eventuelt forslag om muligheten for å innføre opprinnelsesmerking. Formålet er å gi forbrukerne bedre informasjon om opprinnelseslandet og tilleggsinformasjon som sikrer full etterprøving av hvor tekstilprodukter kommer fra. Rapporten skal bl.a. omfatte muligheten til å harmonisere vedlikeholdsmerking (i dag frivillig) og muligheten for å innføre et system for lik størrelsesmerking av klær, merking av skadelig innhold som kan gi allergi/allergiske reaksjoner, bruk av språkuavhengige symboler og koder for å identifisere tekstilfibre. Kommisjonen skal også innen samme frist utføre en undersøkelse om det er en sammenheng mellom allergiske reaksjoner og kjemiske stoffer og blandinger, og eventuelt foreslå lovgivningstiltak. Det er gitt følgende innholdsmessige vedlegg til forordningen: Vedlegg I lister opp navnene på tekstilfibre, jf. artikkel 5. Vedlegg II oppstiller minimumskrav til informasjon ("file") som skal følge søknad om nytt navn på tekstilfiber, jf. artikkel 6. Vedlegg III har oversikt over begrepet "ny ull" på EU-språkene., jf. artikkel 8.1. Vedlegg IV Spesielle regler for merking av visse tekstilprodukter, jf artikkel 13. Vedlegg V

Tekstilprodukter hvor merking ikke er obligatorisk, jf. artikkel 17.2. Vedlegg VI Tekstilprodukter hvor felles merking er tilstrekkelig, jf. artikkel 17.3. Vedlegg VII Deler som det ikke skal tas hensyn til ved beregning av fibersammensetningen, jf. artikkel 19.2. Vedlegg VIII Metoder for kvantitative analyser av binære og ternære tekstilfiberblandinger, jf. artikkel 19.1. Vedlegg IX Tillatte fuktighetsfaktorer til bruk ved beregning av fibervekten i et tekstilprodukt, jf. artikkel 19.3. EU-parlamentet og Rådet har avgitt et tillegg (Addendum) til forordning 1007/2011. De er oppmerksom på viktigheten av å sørge for riktig informasjon til forbrukerne, spesielt når produkter er merket med opprinnelsesmerking. Bruk av ny teknologi slik som elektronisk merking, inkludert radiofrekvensidentifikasjon, kan være et brukbart verktøy for å gi slik informasjon som følge av den tekniske utviklingen. Når Kommisjonen skal lage rapporten etter artikkel 24 ber Parlamentet og Rådet Kommisjonen vurdere innvirkningen den nye teknologien har på mulige nye merkekrav, herunder å forbedre ettersporing av produkter.

Merknader

Revisjon av reglene om tekstilnavn gjøres i hovedsak for å forenkle og forbedre det eksisterende rammeverket for utvikling av nye tekstilfibre slik at man kan oppmuntre til utvikling i tekstilsektoren.

Næringen og forbrukere skal dermed raskt få fordel av nye utviklede produkter. I tillegg vil forordningen også fremme gjennomsiktigheten når det gjelder prosessen om å føye til nye fibre til listen over harmoniserte fibernavn. Det vil også bli innført mer fleksibilitet når det gjelder å følge opp behov som den teknologiske utviklingen antas å medføre for tekstilindustrien. Den største fordelen for EU-statenes myndigheter som følge av å erstatte direktivene med en forordning, vil være at de ikke behøver å gjennomføre hver endring i nasjonal rett. I EU gjelder forordninger som overnasjonale lover i den enkelte medlemsstat i kraft av å være vedtatt av de kompetente EU-organene. I Norge må regelverket gjennomføres i nasjonal rett. Det følger av EØS-avtalen artikkel 7 a at en forordning som er EØS-relevant skal gjøres til en del av den interne rettsorden "som sådan", eller ord for ord.

Rettsakten antas ikke å ha økonomiske konsekvenser av betydning for private eller for det offentlige.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIX Forbrukervern

32011R0954 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 954/2011 av 14. september 2011 om endringer i forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndheving av forbrukervernlovgivning (vedlegg XIX BLD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning 2006/2004 er grunnlag for et forpliktende samarbeid mellom tilsynsmyndigheter i EØS-området om å håndheve forbrukerregelverk over landegrensene. I vedlegget til forordningen er det inntatt en liste med direktiver og forordninger som gjelder forbrukervern. Det er disse regelverkene, slik de er gjennomført i medlemslandenes nasjonale rett, som håndhevingssamarbeidet omfatter. Da nye direktiver er kommet til og andre er opphevet, er det behov for en opprydding i listen over aktuelt forbrukerregelverk. Forordning 954/2011 foretar en slik oppdatering av listen. Videre innføres en ny bestemmelse i forordning 2006/2004 om at Kommisjonen skal utarbeide en rapport til Rådet og Parlamentet med en evaluering av forbrukervernsamarbeidet etter forordningen.

Merknader

Forordningen er gitt med hjemmel i EU-traktaten artikkel 114. Forordningen om forbrukervernsamarbeid er gjennomført i markedsføringsloven. Listen over aktuelt forbrukerregelverk er inntatt i forskrift om forbrukernes kollektive interesser, gitt i medhold av markedsføringsloven. Endringsforordningen vil innebære at listen i forskriften oppdateres. Den nye bestemmelsen i forordningen om at Kommisjonen skal utarbeide en rapport, innebærer ingen forpliktelse til medlemslandene som sådan, og det legges til grunn at det ikke er behov for å gjennomføre den særskilt i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for forbrukersaker, der berørte departement deltar, og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I

32011D0740 Kommisjonsvedtak av 14. november 2011 om endring av vedtak 2006/799/EF, 2007/64/EF, 2007/506/EF, 2007/742/EF, 2009/543/EF og 2009/544/EF om forlengelse av gyldighetstiden for fellesskapsmiljømerket for visse produkter (vedlegg XX kap I BLD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens vedtak 2008/ 63/EC omhandler forlengelse av gyldighetstiden for tidligere beslutninger angående miljømerking. Kommisjonsvedtak 2006/799/EF om jordforbedringsmidler forlenges til 31. desember 2013. Kommisjonsvedtak 2007/64/EF om vekstmedier forlenges til 31. desember 2013. Kommisjonsvedtak 2007/506/EF om såpe, shampoo og hårbalsam forlenges til 31. mars 2013. Kommisjonsvedtak 2007/742/EF om varmpumper forlenges til 31. mars 2013. Kommisjonsvedtak 2009/543/EF om utendørs maling og lakk og 2009/544/EF om innendørs maling og lakk forlenges til 30. juni 2013. Vedtaket er gjort i påvente av revisjon av miljøkravene for disse produktgruppene. Revisjon av de to første vedtakene starter høsten 2012, mens arbeidet er igangsatt for de siste 4 vedtakene, og disse ventes avsluttet i september 2012.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Ecolabelling (Blomsten) er EUs miljømerke, opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter Blomsten i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til dokumentet.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få noen rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg IX Finansielle tjenester

Kapittel III Børs og verdipapirer

32010L0073 Direktiv 2010/73/EU som endrer direktiv 2003/71 (prospektdirektivet) og direktiv 2004/109/EC (rapporteringsdirektivet) (vedlegg IX kapittel III FIN gr1)

Sammendrag av innhold

Ved direktiv 2010/73/EF (endringsdirektivet) ble det gjort endringer i prospektdirektivet (direktiv 2003/71/EF) og rapporteringsdirektivet (direktiv 2004/109/EF).

Målsettingen med endringsdirektivet er å forbedre og forenkle anvendelsen av prospektdirektivet. Endringsforslaget er ledd i et program for å redusere administrative byrder innen EU. Videre viser endringsdirektivet til den revisjon som i henhold til prospektdirektivet artikkel 31 skal foretas fem år etter ikrafttredelsen av dette direktivet.

Endringsdirektivet inneholder blant annet endringer i vilkårene for unntak fra prospektplikt og heving av tersklene for når prospekt må utarbeides. Endringsdirektivet innebærer også at definisjonen av "qualified investor" blir i samsvar med definisjonen av "kvalifisert motpart" i henhold til MiFID-reglene.

Endringsdirektivet ble vedtatt 11. oktober 2010 og gjennomføringsfristen for medlemsstatene i EU er 1. juli 2012.

Merknader

Endringsdirektivet er EØS-relevant. Direktivet medfører endringer i prospektdirektivet og i rapporteringsdirektivet. EØS-forpliktelser som tilsvarer prospektdirektivet er gjennomført i norsk rett ved bestemmelser i verdipapirhandelloven kapittel 7 og verdipapirforskriften kapittel 7. EØS-forpliktelser som tilsvarer rapporteringsdirektivet, er gjennomført i norsk rett ved bestemmelser i verdipapirhandelloven kapittel 5 og verdipapirforskriften kapittel 5.

Behovet for endringer i verdipapirhandelloven ved innlemmelse av endringsdirektiver i EØS-avtalen er ivarettatt ved lov om endringer i bokføringsloven, verdipapirhandelloven, eiendomsmeglingsloven m.m. vedtatt av Stortinget 15. juni 2012, etter forslag i Prop. 107 L (2011-2012) og Innst. 378 L (2011-2012) fra Stortingets finanskomité.

Ettersom lovendringene for å gjennomføre direktivet i Norge allerede er vedtatt vil det ikke være behov for å ta artikkel 103-forbehold ved innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalg for Kapitalbevegelser og finansielle tjenester, og er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32010L0043, 32010R0583, 32010R0584 og 32010L0044 Gjennomføringsrettsakter til direktiv 2009/65/EF (UCITS IV) - Kommisjonsforordning (EU) No 583/2010, Kommisjonsforordning (EU) No 584/2010, Kommisjonsdirektiv 2010/44/EF og Kommisjonsdirektiv 2010/43/EF (vedlegg IX kap III FIN gr1)

Sammenheng av innhold

Nevnte direktiver og forordninger er gjennomføringsrettsakter til Europaparlamentets- og rådsdirektiv 2009/65/EF om samordning av lover og visse administrative bestemmelser om regulering av verdipapirfond (heretter UCITS IV).

Kommisjonsforordning (EU) No 583/2010 gir nærmere regler om Key Investor Information Document (på norsk: nøkkelinformasjon). Nøkkelinformasjon skal ved gjennomføringen av UCITS IV erstatte forenklet prospektinformasjon til investorene. I motsetning til forenklet prospekt vil nøkkelinformasjonen være begrenset til to sider med informasjon, der innholdet av informasjonen som skal gis er underlagt streng regulering. Hensikten er å gi investorene kortere og mer forståelig informasjon, konsentrert om informasjon som investorene behøver for å foreta en informert investeringsbeslutning. Nøkkelinformasjon skal etter denne forordningen inneholde identifikasjon av fondet, informasjon om investeringsmandat, informasjon om tidligere resultater, informasjon om kostnader og informasjon om risikoprofil

Kommisjonsforordning (EU) No 584/2010: Forordningen gir nærmere regler om form og innhold for standard notifikasjonsbrev og UCITS-attestasjon i forbindelse med markedsføring av verdipapirfond i andre medlemsstater enn fondets hjemland. Melding om markedsføring skal sendes på fastsatt skjema til tilsynsmyndigheten i fondets hjemland. Skjemaet er inntatt som Vedlegg 1 til forordningen, og av dette fremgår hvilke opplysninger som skal gis og hvordan disse skal fremstilles.

Tilsynsmyndigheten i verdipapirfondets hjemland skal deretter utforme en attestasjon i samsvar med Vedlegg 2, på at fondet oppfyller kravene til UCITS. Vedlegg 2 angir hvilke opplysninger som skal gis og hvordan disse skal fremstilles. Dersom fondets dokumentasjon er komplett, må oversendelse av UCITS-attestasjon skje senest ti arbeidsdager etter mottakelsen. Oversendelse av UCITS-attestasjon skal skje elektronisk til en særskilt e-postadresse som den enkelte tilsynsmyndighet plikter å opprette for formålet. Fondet kan markedsføres i vertsstaten umiddelbart i etterkant av oversendelsen av UCITS-attestasjonen.

Forordningen gir også nærmere regler og beskriver nærmere prosedyrer for samarbeid mellom ulike staters tilsynsmyndigheter når det gjelder gjennomføring av stedlige tilsyn og andre undersøkelser. Bestemmelsene tar sikte på å lette samarbeidet mellom ulike staters tilsynsmyndigheter, noe som antas å være særlig viktig fordi UCITS IV åpner for at et forvaltningsselskap og det/de verdipapirfond det forvalter kan være hjemmehørende i ulike EØS-stater. Videre er det gitt bestemmelser om utveksling av informasjon mellom tilsynsmyndigheter. Der forvaltningsselskapets hjemland er et annet enn verdipapirfondets hjemland, har de respektive tilsynsmyndigheter en gjensidig informasjonsplikt om forhold av vesentlig betydning vedrørende forvaltningsselskapet eller verdipapirfondet, og mer generelt plikter tilsynsmyndigheter å gi informasjon av vesentlig betydning for andre tilsynsmyndigheters utøvelse av plikter etter UCITS IV.

Kommisjonsdirektiv 2010/44/EU stiller for det første krav til den informasjon andelseierne har krav på i forbindelse med fusjon av fond. Direktivet angir minstekrav til hva informasjonen skal omfatte. Informasjonen skal gis skriftlig og i en slik form som gjør andelseierne i stand til å foreta en velfundert vurdering av fusjonens innvirkning på deres investering.

Videre inneholder direktivet en nærmere regulering av forholdet mellom såkalte master-fond og feeder-fond (eller hhv. mottakerfond og tilføringsfond). Direktivet regulerer strukturer der både tilføringsfond og mottakerfond er UCITS-fond (fond-i-ett-fond strukturer), samt nærmere regler om innholdet i den avtale som i medhold av UCITS IV art. 60 (1) første ledd skal inngås mellom mottakerfond og tilføringsfond. Avtalen kan erstattes av interne forretningsregler dersom mottakerfond og tilføringsfond forvaltes av samme forvaltningsselskap, og direktivet stiller også krav til innholdet i disse interne forretningsreglene. Direktivet gir videre nærmere regler om konsekvenser for tilføringsfondet ved avvikling, fusjon eller fisjon i mottakerfondet. I utgangspunktet skal et tilføringsfond

avvikles hvis ikke tilsynsmyndigheten i tilføringsfondets hjemland godkjenner enten at fondets midler overføres til annet mottakerfond eller at tilføringsfondet omdannes til et ordinært UCITS-fond. Direktivet gir også nærmere regler om innholdet i avtalen mellom depotmottakere når mottakerfond og tilføringsfond har forskjellige depotmottakere. Slike regler er også gitt om innholdet i avtale om utveksling av informasjon mellom mottakerfondets og tilføringsfondets revisor.

Direktivet inneholder også bestemmelser om vertslandsmyndighetenes elektroniske tilgang til vedtekter, prospekt, årsrapport, halvårsrapport og nøkkelinformasjon for utenlandske UCITS-fond som markedsføres i vertsstaten, samt at det gis en opplisting over kategorier av relevante lover og forskrifter som vertsstatene plikter å påse er gjort elektronisk tilgjengelig for utenlandske UCITS-fond og forvaltningsselskap.

Kommisjonsdirektiv 2010/43/EU gir utfyllende regler om krav til organisering, god forretningsskikk, interessekonflikter og risikostyringsprosesser. Bestemmelsene sammenfaller i stor grad med de tilsvarende krav som gjelder for verdipapirforetak, jf. direktiv 2004/39/EF (MiFID-direktivet). I direktivet stilles det krav til at forvaltningsselskap blant annet skal ha dokumenterte beslutningsprosedyrer og organisering som klart angir rapporteringslinjer, funksjoner og ansvar. Videre stilles det blant annet krav til forvaltningsselskapenes regnskapsrutiner, personell, utkontraktering, klagebehandling og internkontroll. Sistnevnte omfatter krav til ledelsens kontrollhandlinger, en plikt til å etablere en compliancefunksjon, en internrevisjon og en risikostyringsfunksjon. Forvaltningsselskapet skal ha en tilstrekkelig og dokumentert risikostyringsstrategi som skal identifisere risikoen i verdipapirfondene som forvaltes, så som markeds-, likviditets-, motpartsrisiko og operasjonell risiko. Videre skal medlemsstatene sørge for at forvaltningsselskap identifiserer interessekonflikter og at det etableres effektive retningslinjer for håndtering av slike.

Den nærmere gjennomføringen av de krav som stilles til forvaltningsselskapenes organisering mv. skal tilpasses virksomhetens art, omfang og kompleksitet.

I direktivet er det også gitt nærmere regler om god forretningsskikk, herunder krav til investeringsbeslutninger, rapportering og bekreftelser til andelseier ved tegning og innløsning av andeler og krav til rutiner for å sikre best mulig resultat ved ordreutførelse.

Merknader

EU-kommisjonen vedtok gjennomføringsrettsaktene til UCITS IV 1. juli 2010. Gjennomføringsfristen i EU-landene var 1. juli 2011. EØS-regler som svarer til gjennomføringsrettsaktene er gjennomført i norsk rett ved Forskrift 21. desember 2011 om verdipapirfondloven med hjemmel i lov om verdipapirfond av 25. november 2011 nr. 44.

Ettersom nødvendige lov- og forskriftsendringer for å gjennomføre rettsaktene i Norge allerede er vedtatt vil det ikke være behov for å ta artikkel 103-forbehold ved innlemmelse av rettsaktene i EØS-avtalen.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsaktene er vurdert av spesialutvalg for Kapitalbevegelser og finansielle tjenester, og er funnet EØS relevante og akseptable.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXI Statistikk

32012D0186 Kommisjonens delegerende vedtak av 3. februar 2012 om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EC om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs (vedlegg XXI FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/42/EC om statistiske oppgaver over transport av gods og passasjerer til sjøs er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI om statistikk. Formålet med kommisjonens nye vedtak er å blant annet å endre dagens direktiv på enkelte områder for å sikre

størst mulig forenkling av de forskjellige aktivitetene som er nødvendige for produksjon av statistikk, og samtidig tilpasse statistikken til dagens og fremtidige brukerbehov. Variabelen "retning" i de dagens kvartalsstatistikk over havnetrafikk forenkles og datasettenes juridiske status presiseres. Det har videre vært nødvendig å tilpasse nomenklaturen for havkystsoner til den tekniske utviklingen, samt innføre harmoniserte bestemmelser for frivillig innsamling av statistiske data om bestemte typer containere (roro).

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av vedtaket. Vedtaket vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for SSB av betydning. Forslaget vil heller ikke medføre nye oppgaveplikter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som fant den EØS-relevant og akseptabel.

32011R0349 Kommisjonsforordning (EU) nr. 349/2011 av 11. april 2011 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1338/2008 om fellesskapsstatistikk om folkehelse og helse og sikkerhet på arbeidsplassen, når det gjelder statistikk over arbeidsulykker (vedlegg XXI FIN gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordningens formål er å etablere en felles rettslig ramme for systematisk utarbeiding av fellesskapsstatistikk over arbeidsulykker i EU, innenfor rammen europaparlaments- og rådsforordning nr. 1338/2008 om fellesskapsstatistikk over folkehelse og sikkerhet på arbeidsplassen. Europaparlaments- og rådsforordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk.

Kommisjonsforordningen inneholder seks artikler og tre vedlegg. De seks artiklene regulerer henholdsvis definisjoner (artikkel 1), påkrevde data (artikkel 2), referanseperiode (artikkel 3), metadata (artikkel 4), overføring av data og metadata til EUs statistikkontor Eurostat (artikkel 5) og ikrafttredelse (artikkel 6). De tre vedleggene regulerer henholdsvis variabelliste (vedlegg I), liste over yrker og næringer som det av konfidensialitetshensyn kan leveres data om på frivillig basis (vedlegg II) og metadata (vedlegg III).

Kommisjonsforordningens artikkel 1 innholdsbestemmer blant annet begrepet "arbeidsulykke". En arbeidsulykke er en enkelthendelse i løpet av arbeidet som medfører fysisk eller psykisk skade. Uttrykket "i løpet av arbeidet" betyr mens man utfører arbeid eller mens man er på arbeidsplassen. Dette inkluderer veitrafikkulykker som forekommer i løpet av arbeidet, men ekskluderer pendlerulykker, altså veitrafikkulykker som forekommer i løpet av reisen fra hjem til arbeidsplass. Europaparlaments- og rådsforordning nr. 1338/2008 og ESAW metodologien som er utarbeidet i Eurostat avgrensner ellers statistikken og rapporteringen til å gjelde arbeidsulykker som medfører fravær i form av tapt arbeidsevne i minimum 3 hele dager utover ulykkesdagen.

Kommisjonsforordningens vedlegg I lister opp type opplysninger (variabler) som skal inngå i rapporteringen av arbeidsulykker til Eurostat og tidspunkt (år) for første leveranse av de ulike opplysningene.

Fase I og II variabler: casenummer, arbeidsgiverens økonomiske aktivitet (næring), den skadde arbeidstakerens yrke, den skadde arbeidstakerens alder, den skadde arbeidstakerens kjønn, type skade, skadet kroppsdel, den geografiske plasseringen av ulykken, ulykkesdato, ulykkestidspunkt (frivillig), foretakets/bedriftens størrelse (frivillig), den skadde arbeidstakerens nasjonalitet (frivillig), den skadde arbeidstakerens sysselsettingsstatus, tapte dager (alvorlighet) og vekt for korrigerende av underrapportering skal rapporteres fra og med 2013. Første rapportering gjelder for arbeidsulykker som er meldt i 2011.

Fase III variabler: arbeidsstasjon, type arbeidsplass, type arbeid, den spesifikke fysiske aktiviteten den skadde arbeidstakeren utførte, ytre faktor som hører til den spesifikke aktiviteten, avviket fra den normale arbeidsprosessen, ytre faktor som hører til avviket, den kontakten som skadet arbeidstakeren og ytre faktor som hører til kontakten skal rapporteres fra og med 2015. Første rapportering av minst 3 av 9 fase III variabler gjelder for arbeidsulykker som er meldt i 2013.

Kommisjonsforordningen viser også til ESAW metodologien som er utarbeidet i Eurostat og som i all hovedsak regulerer bruk av statistiske standarder og innholdsbestemmer variabelklassifikasjoner mer detaljert. ESAW metodologien gjelder dersom ikke annet er spesifisert i kommisjonsforordningen.

Merknader

I dag rapporterer Direktoratet for arbeidstilsynet statistikk over arbeidsulykker til EUs statistikkontor Eurostat. Dagens statistikk tilfredsstillende ikke de nye EU-kravene fullt ut, og da spesielt med hensyn til de variablene som over er omtalt som fase III variabler.

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene om forordningen gjennom ulike grupper på statistikkområdet European Statistics on Accidents at Work (ESAW) i Eurostat. Dette inkluderer deltakelse på møter i ESAW teknisk gruppe og ESAW arbeidsgruppe, samt skriftlige innspill i løpet av prosessen. Kommisjonsforordningen har også vært til behandling på Direktørmøtet for sosialstatistikk (DSS).

Statistisk sentralbyrå har etablert et nasjonalt Overordnet forum hvor nasjonale tiltak for å kunne implementere kommisjonsforordningen er drøftet. Ett av de viktigste tiltakene som har vært diskutert er etablering av en elektronisk løsning gjennom Altinn for melding om yrkesskade og yrkessykdom til Arbeids- og velferdsetaten. Forumet ble etablert primo 2010, blir ledet av Statistisk sentralbyrå, og består p.t. av representanter fra Arbeidsdepartementet, Arbeids- og velferdsdirektoratet, Direktoratet for arbeidstilsynet og Nasjonal overvåking av arbeidsmiljø og -helse.

Det er gjennomført en nasjonal høring om den nye forordningen blant involverte myndigheter og viktige statistikkbrukere. Høringen har vist at det er bred støtte for en fremtidig elektronisk løsning for yrkesskademeldinger via Altinn, som både ivaretar NAVs saksbehandlingsbehov og nasjonale statistikkbehov. Dette vil imidlertid tidligst kunne bli gjennomført som del av NAVs IKT moderniseringsprosjekt i 2016-2017.

Det er nedsatt en arbeidsgruppe med representanter fra berørte myndigheter med mandat å vurdere hvordan kvaliteten på dagens internasjonale rapportering kan styrkes innenfor dagens system for innhenting av informasjon om yrkesskader inntil en ny elektronisk løsning er på plass.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen er vurdert av Statistisk sentralbyrå i samråd med andre berørte myndigheter. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

**FISKERI- OG KYSTDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32011H0025 Kommissjonsanbefaling 2011/25/EU av 14. januar 2011 om retningslinjer for skille mellom fôrmidler, fôrtilsetningsstoffer, biocidprodukter og veterinære legemidler (vedlegg I kap II FKD/HOD/LMD gr3)

Sammendrag av innhold

Denne anbefalingen trekker opp kriterier for å kunne skille mellom fôrmidler, fôrtilsetningsstoff og biocidprodukter og produkter som defineres som veterinære legemidler. Det er av avgjørende betydning hvordan et nytt produkt blir karakterisert og definert med tanke på aktuelt regelverk og produktets markedsføring. Disse anbefalingene er ment å være til hjelp for de nasjonale myndigheter, og er ment å fremme en ensartet kategorisering av produkter som kan defineres inn under ulike grupper av produkter. Anbefalingene er basert på definisjonene i ulike rettsakter som omhandler de aktuelle produktgrupper. Ingen rettsakter har forrang og ingen rettsakter skal brukes alene, men derimot skal definisjonene fra de ulike rettsaktene brukes samtidig for å best mulig klassifisere et produkt til riktig produktgruppe. Anbefalingene konkluderer at hvis det etter vurdering av alle karakteristika fortsatt er vanskelig å gruppere et produkt som fôrmiddel eller veterinærmedisinsk legemiddel, da er det et veterinærmedisinsk legemiddel.

Merknader

Anbefalingen medfører ikke behov for forskriftendring. Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet, men den vil være et nyttig hjelpemiddel i tilsynsarbeidet. Mattilsynet vil trolig benytte den som et viktig grunnlag for veiledning av tilsynet og produsenter. Videre vil den også gi fôrmiddelindustrien, importører og forhandlere av produkter til dyr nyttig veiledning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32012R0084 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 84/2012 av 1. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet fenoksymetylpenicillin (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 84/2012 omhandler fenoksymetylpenicillin, som er et antibiotikum. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til svin og fjørfe. Stoffet har MRL-verdier for muskel, lever og nyre, og for fjørfe i tillegg hud og fett, men ikke egg. European Medicines Agency (EMA) har fått en søknad om å inkludere MRL for egg i avsnittet om MRL-verdier for fenoksymetylpenicillin, og etter anbefaling fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) er det nå satt en MRL-verdi også for egg i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 84/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at stoffet fenoksymetylpenicillin nå også kan brukes på verpehøns.

Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0085 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 85/2012 av 1. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet altrenogest (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 85/2012 omhandler altrenogest, som er et hormonelt legemiddel. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til brunstkontroll på svin og hest. European Medicines Agency (EMA) har fått en søknad om å endre MRL-verdiene etter at nye data er fremskaffet. Etter anbefaling fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) er MRL-verdiene i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 endret i henhold til søknaden.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny

forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 85/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til noe høyere MRL-verdier for altrenogest enn det som gjelder idag.

Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0086 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 86/2012 av 1. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet lasalocid (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 86/2012 omhandler lasalocid, som er et antibiotikum. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til fjørfe. European Medicines Agency (EMA) har fått en søknad om bruk også til storfe, og etter anbefaling fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) er det nå fastsatt en MRL-verdi for muskel, fett, lever og nyre på storfe som ikke produserer melk til humant konsum. Endringene er inkludert i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 86/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at stoffet lasalocid også kan brukes på storfe til kjøttproduksjon.

Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0202 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 202/2012 av 8. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet pegylert bovin granulocyttkolonistimulerende faktor (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

European Medicines Agency (EMA) har fått en søknad om å fastsette MRL-verdier for pegylert bovin granulocyttkolonistimulerende faktor i storfe. Stoffet brukes for å stimulere dyrets immunrespons. The Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har anbefalt at det ikke er nødvendig

å fastsette noen MRL, men at stoffet tilføyes tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til storfe.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 202/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at stoffet pegylert bovin granulocyttykolinstimulerende faktor blir tillatt brukt til storfe.

Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0201 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 201/2012 av 8. mars 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet nitroksinil (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 201/2012 omhandler nitroksinil, som er et legemiddel mot parasitter. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til storfe og småfe. Stoffet har grenseverdier (MRL) for muskel, fett, lever og nyre, men ikke for melk. European Medicines Agency (EMA) har fått en søknad fra Irland om en utvidelse (ekstrapolering) av de eksisterende bestemmelsene for nitroksinil slik at en MRL også kan fastsettes for melk. Etter anbefaling fra Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) er det nå satt en MRL-verdi for melk i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010, og bestemmelsen "Not for use in animals from which milk is produced for human consumption" er fjernet.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 201/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at stoffet nitroksinil nå også kan brukes til melkeproduserende dyr.

Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0123 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 123/2012 av 13. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for

restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet monepantel (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 122/2012 omhandler monepantel, som er et antiparasittmiddel. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til sau og geit. MRL-verdiene for geit har vært midlertidige og utløp 1. januar 2012. Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har nå fått tilstrekkelige data til å anbefale at MRL-verdiene for geit gjøres endelige. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 123/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at de midlertidige MRL-verdiene for metylprednisolon i vev fra geit nå er gjort endelige. Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0122 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 122/2012 av 13. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet metylprednisolon (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 122/2012 omhandler metylprednisolon, som er et glukokortikoid. Stoffet er i dag oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 som tillatt brukt til storfe. MRL-verdiene har vært midlertidige og utløp 1. juli 2011. Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har nå fått tilstrekkelige data til å anbefale at MRL-verdiene gjøres endelige. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 122/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at de midlertidige MRL-verdiene for metylprednisolon nå er gjort endelige. Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0107 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 107/2012 av 8. februar 2012 om endring av vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 om farmakologisk aktive stoffer og deres klassifisering når det gjelder maksimale grenseverdier for restmengder av legemidler i næringsmidler fra dyr for stoffet oktenidin dihydroklorid (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 107/2012 omhandler oktenidin dihydroklorid, som er et antiseptisk middel. European Medicines Agency (EMA) har fått en søknad om en MRL-verdi for stoffet ved utvortes bruk på alle matproduserende pattedyr. Committee for Medicinal Products for Veterinary Use (CVMP) har anbefalt at det ikke er nødvendig å sette en MRL-verdi for oktenidin dihydroklorid til bruk på hud. Stoffet blir med dette bruksområdet dermed inkludert i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010.

Merknader

Gjeldende regelverk er forskrift 10. oktober 1996 nr. 997 om grenseverdier for rester av veterinærpreparater i næringsmidler av animalsk opprinnelse. Forskriften skal erstattes av en ny forskrift som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Den nye forskriften har vært til høring og kan vedtas så snart forordningene er tatt inn i EØS-avtalen. Forordning (EU) nr. 107/2012 skal høres og gjennomføres som en endring i den nye forskriften. Rettsakten fører til at stoffet oktenidin dihydroklorid kan brukes på hud på alle matproduserende pattedyr.

Rettsakten anses ikke å få noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, og likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0273 Kommisjonsforordning nr. 273/2012 av 27. mars 2012 om endring av rådsforordning nr. 297/95 for så vidt angår inflasjonsjustering av de avgifter som skal betales til Det europeiske legemiddelbyrået (vedlegg II kap XIII HOD gr2)

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har i Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 726/2004 fastsatt at Det europeiske legemiddelbyråets (EMAs) inntekter skal utgjøres dels av et bidrag fra Fellesskapet og dels av avgifter som virksomheter betaler for å oppnå og bevare EF-markedsføringstillatelser for human- og veterinærlegemidler, samt for andre tjenester som ytes av EMA. I forordning (EF) nr. 297/95 er avgiftskategoriene og avgiftsnivåene fastlagt. I henhold til forordning (EF) nr. 297/95 artikkel 12 skal Kommisjonen gjennomgå EMAs avgifter og ajourføre disse i overensstemmelse med inflasjonssatsen, med virkning fra 1. april hvert år. Ifølge Eurostat (EUs statistikkorganisasjon) steg inflasjonen i Fellesskapet med 3,1 % i 2011. Forordning (EF) 273/2012 innebærer en ajourføring av avgiftene til EMA i overensstemmelse med inflasjonssatsen, og endrer forordning (EF) 297/95. Sistnevnte ble sist endret ved forordning (EF) 301/2011 av 28. mars 2010. Avgiftene gjelder ved søknad om, eller endring av, markedsføringstillatelse for et legemiddel etter sentral prosedyre. Disse søknadene sendes EMA i samsvar med legemiddelforskriften kapittel 6. EMA krever inn avgiftene i forbindelse med søknadsprosessen, og norske myndigheter er ikke involvert i innkrevingsprosessen. Nasjonale myndigheter pålegges ingen rapporteringsplikter.

Merknader

I det norske regelverket er avgifter til EMA regulert i forskrift om legemidler av 18. desember 2009 nr. 1839 (legemiddelforskriften) § 15-4. Bestemmelsen lyder som følger:

"§ 15-4. Gebyrer til Det europeiske legemiddelbyrå (EMA)

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIII nr. 15h (forordning (EF) nr. 297/95) om fastsettelse av gebyrer til Det europeiske legemiddelbyrå, som endret ved forordning (EF) nr. 2743/98, forordning (EF) nr. 494/2003 og forordning (EF) nr. 1905/2005 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalen vedlegg II kapittel XIII nr. 15zc forordning (EF) nr. 2049/2005 om fastsettelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004 av regler om svært små, små og mellomstore virksomheters betaling av gebyr og mottak av administrativ bistand fra Det europeiske legemiddelbyrå, gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg II protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. For saksbehandling ved Det europeiske legemiddelbyrå (EMA) betales slikt gebyr som fastsatt i reglene det er vist til i første ledd og andre ledd."

Forordning (EF) 273/2012 medfører behov for endring i norsk regelverk. Endringen foreslås gjennomført ved en direkte henvisning til forordningen i § 15-4. Rettsakten medfører økonomiske konsekvenser for legemiddelfirmaer som søker om eller endring av markedsføringstillatelse etter sentral prosedyre, all den tid størrelsen på avgiftene øker. Rettsakten forventes ikke å få administrative konsekvenser for norske myndigheter, da det er EMA som krever inn den avgiften som nå inflasjonsjusteres.

Farmasøytisk industri er multinasjonal og forholder seg dermed allerede til den avgiftsøkning som er vedtatt gjennom forordningen. Det vurderes som åpenbart unødvendig å sende forordningen på høring i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for helse, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fornyings-, og administrasjons- og kirke- og kulturdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXX Medisinsk utstyr

32011L0100 Kommissjonsdirektiv 2011/100/EU av 20. desember 2011 om endring av europaparlaments - og rådsdirektiv 98/79/EF om medisinsk utstyr til in vitro-diagnostikk (vedlegg II kap XXX HOD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer direktiv 98/79/EF om in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr. Det følger av direktivet artikkel 14 punkt 1a) at dersom en medlemsstat mener at listen over IVD-utstyr i vedlegg II bør endres, skal medlemsstaten begrunne dette overfor Kommissjonen.

Det Forente Kongerike Storbritannia og Nord-Irland har i henhold til denne bestemmelsen anmodet Kommissjonen å tilføye en test til vedlegg II liste A for en variant av Creutzfeldt-Jakobs sykdom (vCJD). Kommissjonen har besluttet å endre vedlegget og tilføye vCJD -test for blodscreening, diagnostisering og bekreftelse av Creutzfeldt-Jakobs sykdom. Direktivet trer i kraft i EU 1. juli 2012.

Merknader

Direktiv 98/79/EF om in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr er gjennomført i forskrift 15. desember 2005 nr. 1690 om medisinsk utstyr. Direktiv 2011/100/EU krever en endring i listen over IVD-utstyr som er tatt inn i forskrift om medisinsk utstyr vedlegg IVDMU II. Det forventes ikke at rettsakten får noen administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for helse, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fornyings-, og administrasjons- og

kirkedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32011D0898 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/898/EU av 21. desember 2011 om endring av kommisjonsvedtak 2009/852/EF når det gjelder overgangsordninger under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 852/2004 og (EF) nr. 853/2004 som angår bearbeiding av rå melk i visse melkebearbeidingsvirksomheter i Romania og strukturelle krav til disse (vedlegg I kap I HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er laget på bakgrunn av at Romania tiltrådte fellesskapet fra 1. januar 2007 og dermed fikk markedsadgang til EØS-området, også når det gjelder animalske produkter. I tiden før tiltrødelse er det innrømmet overgangsordninger for Romania, blant annet for kjøtt og melk. Overgangsordninger er ofte benyttet for stater som har søkt medlemskap i EU eller tredjeland som ønsker å bringe varer inn i EØS-området. Overgangsordningen kan være av ulik varighet, men skal sikre at kun varer som tilfredsstill alle regelverkskrav på de respektive områder, tillates omsatt i EØS-området.

Romania skal sikre en gradvis oppfylning av alle regelverkskrav i alle landets virksomheter, og må sørge for at de som etter hvert oppfyller alle krav står på lister over godkjente virksomheter og at de som foreløpig ikke tilfredsstill disse kravene, står på andre lister. Dette skal skje innen en gitt frist. Varer som er produsert uten å tilfredsstill alle relevante regelverkskrav, kan inntil videre omsettes på det nasjonale marked i Romania.

Ved inspeksjoner og dialog med rumenske kompetente myndigheter er det framkommet at mange virksomheter har sluttført sitt arbeid for å kunne oppfylle alle regelverkskrav i forordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 852/2004, som angir hygieneregelverk på området. Disse virksomhetene har tidligere vært listeført som virksomheter som ikke har oppfylt alle krav og må således slettes fra disse listene.

Til rettsakten, som endrer vedleggene i vedtak 2009/852/EF, er det utarbeidet et oppdatert vedlegg med lister over virksomheter som tillates å bearbeide rå melk som ikke er i samsvar med regelverket i separate produksjonslinjer. Det er også laget lister for virksomheter som ikke trenger å ha separate produksjonslinjer for slik bearbeiding av rå melk. Disse listene har fortløpende vært revidert i prosessen fram mot og etter tiltrødelsestidspunktet. Rettsakten gjelder fram til 31. desember 2013. Rumenske kompetente myndigheter skal fortløpende informere Kommisjonen om endringer på dette området. Rettsakten er i tråd med anbefaling fra medlemslandet og Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (SCFCAH).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og medfører ikke behov for regelverksendring. Norge har ikke hatt praksis for å utarbeide regelverk på området, men vist til EUs hjemmesider hvor virksomhetslistene oppdateres fortløpende. Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og

inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0899 Kommisjonens gjennomføringsvedtak av 21. desember 2011 om endring av Kommisjonsvedtak 2009/861/EF når det gjelder overgangsordninger under europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 når det gjelder bearbeiding av rå melk som ikke er i samsvar med regelverket i visse melkebearbeidingsvirksomheter i Bulgaria (vedlegg I kap I HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er laget på bakgrunn av at Bulgaria tiltrådte fellesskapet fra 1. januar 2007 og dermed fikk markedsadgang til EØS-området, også når det gjelder animalske produkter. I tiden før tiltredelse er det innrømmet overgangsordninger for Bulgaria, blant annet for kjøtt og melk. Overgangsordninger er ofte benyttet for stater som har søkt medlemskap i EU eller tredjeland som ønsker å bringe varer inn i EØS-området. Overgangsordningen kan være av ulik varighet, men skal sikre at kun varer som tilfredsstill alle regelverkskrav på de respektive områder, tillates omsatt i EØS-området.

Bulgaria skal sikre en gradvis oppfylling av alle regelverkskrav i alle landets virksomheter, og må sørge for at de som etter hvert oppfyller alle krav står på lister over godkjente virksomheter og at de som foreløpig ikke tilfredsstill disse kravene, står på andre lister. Dette skal skje innen en gitt frist. Varer som er produsert uten å tilfredsstill alle relevante regelverkskrav, kan inntil videre omsettes på det nasjonale marked i Bulgaria.

Ved inspeksjoner og dialog med bulgarske kompetente myndigheter er det framkommet at mange virksomheter har sluttført sitt arbeid for å kunne oppfylle alle regelverkskrav i forordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 852/2004, som angir hygieneregelverk på området. Disse virksomhetene har tidligere vært listeført som virksomheter som ikke har oppfylt alle krav og må således slettes fra disse listene.

Til rettsakten, som endrer vedleggene i vedtak 2009/861/EF, er det utarbeidet et oppdatert vedlegg I med lister over virksomheter som tillates å bearbeide rå melk som ikke er i samsvar med regelverket i separate produksjonslinjer. Det er også laget lister for virksomheter som ikke trenger å ha separate produksjonslinjer for slik bearbeiding av rå melk. Disse listene har fortløpende vært revidert i prosessen fram mot og etter tiltredelsestidspunktet. Rettsakten gjelder fram til 31. desember 2013. Bulgarske kompetente myndigheter skal fortløpende informere Kommisjonen om endringer på dette området. Rettsakten er i tråd med anbefaling fra medlemslandet og Den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelsen (SCFCAH).

Merknader

Rettsakten får ingen praktiske konsekvenser for Norge og medfører ikke behov for regelverksendring. Norge har ikke hatt praksis for å utarbeide regelverk på området, men vist til EUs hjemmesider hvor virksomhetslistene oppdateres fortløpende. Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXX Medisinsk utstyr

32009D0886 Kommisjonsvedtak 2009/886/EF av 27. november 2009 som endrer vedtak 2002/364/EF om felles tekniske spesifikasjoner for in-vitro diagnostisk medisinsk utstyr (vedlegg II kap XXX HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer Kommisjonsvedtak 2002/364/EF om felles tekniske spesifikasjoner for in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr. In vitro-diagnostisk medisinsk utstyr kan være et reagens, et reagensprodukt, en kalibrator, testsett, instrument etc. for å ta prøver av blod og vevsdonasjoner. Tekniske spesifikasjoner brukes til å teste ytelsen av IVD-utstyr.

De felles tekniske spesifikasjonene er hjemlet i direktiv 98/79/EF art 5. nr. 3. Denne bestemmelsen sier at IVD utstyr, som er nevnt i vedlegg II liste A eller B, ansees for å være sikkert og trygt dersom utstyret er konstruert og fremstilt i henhold til de felles tekniske spesifikasjonene. Det er selve vedlegget til vedtak 2002/364/EF, som inneholder de tekniske spesifikasjonene, som nå endres.

Endringen skyldes tekniske framskritt for IVD-utstyr, både med hensyn til ytevne og analytisk sensitivitet. Endringene er følgende:

1. Definisjonen på hurtigtest omformuleres og blir mer presis.
2. Vitenskapelige og tekniske referanser ajourføres. De felles tekniske spesifikasjonene ajourføres i henhold til ny forskning og teknisk praksis på IVD-området.
3. Kravene til HIV-screening blir tydeligere. Det tilføyes nye krav for kombinert HIV antistoff/antigentest.
4. Teknisk endring. Vedtak 2009/108/EF som endret vedtak 2002/364/EF oppheves. Bakgrunnen for denne opphevelsen er at Kommisjonen gjorde en prosessuell feil ved at Europaparlamentet ikke ble tatt med på en høringsrunde før vedtak 2009/108/EF ble vedtatt av Kommisjonen. Innholdet i vedtak 2009/108/EF videreføres i vedtak 2009/886/EF.
5. Produsenter som har plassert IVD-utstyr på markedet får en overgangsperiode for å tilpasse seg de nye reglene om felles tekniske spesifikasjoner. Det legges også opp til at produsenter kan benytte seg av de nye tekniske spesifikasjonene før overgangsperioden har utløpt.

Merknader

Aktuelt regelverk er lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr og forskrift 15. desember 2005 nr. 1690 om medisinsk utstyr. På grunn av sitt særskilte tekniske innhold er de felles spesifikasjoner ikke inntatt i sin helhet i forskrift om medisinsk utstyr. Derimot er det tatt inn et krav i forskriften § 3-2 annet ledd at produsenter av IVD-utstyr skal overholde de tekniske spesifikasjonene som er publisert i De Europeiske Fellesskapets Tidende (Official Journal). På denne måten tas de tekniske spesifikasjonene inn i norsk forskrift med en henvisning.

Rettsakten medfører ingen regelverksendring. Det forventes heller ikke at rettsakten får noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for helse, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fornyings-, og administrasjons- og kirkedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

32011D0869 Kommisjonsvedtak 2011/869/EU av 20. desember 2011 som endrer vedtak 2002/364/EF om felles tekniske spesifikasjoner for in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr (vedlegg II kap XXX HOD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer Kommisjonsvedtak 2002/364/EF om felles tekniske spesifikasjoner for in vitro-diagnostisk medisinsk utstyr. In vitro-diagnostisk medisinsk utstyr kan være et reagens, et reagensprodukt, en kalibrator, testsett, instrument etc. for å ta prøver av blod og vevsdonasjoner. Tekniske spesifikasjoner brukes til å teste ytelsen av IVD-utstyr.

De felles tekniske spesifikasjonene er hjemlet i direktiv 98/79/EF art 5. nr. 3. Denne bestemmelsen sier at IVD utstyr, som er nevnt i vedlegg II liste A eller B, ansees for å være sikkert og trygt dersom utstyret er konstruert og fremstilt i henhold til de felles tekniske spesifikasjonene. Det er selve vedlegget til vedtak 2002/364/EF, som inneholder de tekniske spesifikasjonene, som nå endres.

Kommisjonen har besluttet å tilføye en ny test for Creutzfeldt Jakobs sykdom (vCJD) i vedlegg II liste A til direktiv 98/79/EF. Endringen ble vedtatt av Kommisjonen i direktiv 2011/100/EU. Med bakgrunn i ny viten og forskning utarbeides nå felles tekniske spesifikasjoner for blodscreening/prøvetaking for Creutzfeldt-Jakob sykdom (vCJD). Denne endringen medfører en oppdatering av vedlegget til vedtak 2002/364/EF som lister opp de tekniske spesifikasjonene for IVD-utstyr.

Merknader

Aktuelt regelverk er lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr og forskrift 15. desember 2005 nr. 1690 om medisinsk utstyr. På grunn av sitt særskilte tekniske innhold er de felles spesifikasjoner ikke inntatt i sin helhet i forskrift om medisinsk utstyr. Derimot er det tatt inn et krav i forskriften § 3-2 annet ledd at produsenter av IVD-utstyr skal overholde de tekniske spesifikasjonene som er publisert i De Europeiske Fellesskapets Tidende (Official Journal). På denne måten tas de tekniske spesifikasjonene inn i norsk forskrift med en henvisning. Rettsakten medfører ingen regelverksendring. Det forventes heller ikke at rettsakten får noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for helse, der Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fornyings-, og administrasjons- og kirkedepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE-OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32011R1109 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1109/2011 av 3. november 2011 om endring av vedlegg I til forordning (EF) nr. 2075/2005 når det gjelder de ekvivalente metoder for trikin kontroll (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter en ny alternativ metode (ELISA Antigen Test Kit) for å kontrollere trikiner i svinekjøtt i forordning (EF) nr. 2075/2005. Metoden er bare aktuell for kontroll av svinekjøtt. European Union Reference Laboratory for Parasites (EU-RL P) har laget en rapport som omhandler validering av ELISA Antigen Test Kit for påvisning av trikiner i svinekjøtt.

Serologiske metoder kan brukes for trikinundersøkelser i serum i overvåkingsprogrammer når EU-RL P har validert en egnet metode i henhold til artikkel 11 i trikinforordningen (EF) nr. 2075/2005. ELISA testen brukt her er basert på å finne antigen av trikinlarver i kjøtt og ikke antistoffer i serum som serologiske tester.

ELISA testen er spesifikk for trikiner og påviser alle de fire aktuelle trikinartene, men den er mest sensitiv for *Trichinella spiralis*. Den påviser både frie larver og larver i kapsel. Det har vært noen falske positive og falske negative prøver. Det har vært gjort feil på laboratoriene og videre har rester av vaskemiddel påvirket testen. Konfirmering av positive prøver gjøres med mikroskopi.

Merknader

Endringen gjelder en ny alternativ testmetode som kan medføre økt økonomisk belastning blant annet på grunn av behov for nytt utstyr og opplæring. Dersom metoden imidlertid ikke anvendes til fordel for eksisterende metoder, vil endringen som sådan ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser. Den nye alternative testmetoden er vurdert av sakkyndige hos Veterinærinstituttet og Mattilsynet, som framholder at den nye metoden ikke har noen påviselige fordeler fremfor allerede eksisterende metoder. Norge finner imidlertid å kunne støtte implementeringen av denne testmetoden da den ikke er ment å erstatte dagens testmetode, men fungere som et alternativ ved behov.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon, som begge har representanter fra Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R0739 Kommisjonsforordning (EU) nr. 739/2011 av 27. juli 2011 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 om fastsettelse av særlige regler for gjennomføring av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (vedlegg I kap I HOD/LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten medfører flere endringer i forordning (EF) nr. 854/2004 vedlegg I. Endringene gjelder i hovedsak dagens referanser til OIEs (World Organisation for Animal Health) lister over sykdommer som man særlig skal fokusere på ved kontroll av dyr til næringsmiddelproduksjon og produkter av animalsk opprinnelse. I stedet for å vise til OIEs lister medfører endringene at det refereres til sykdommer regulert i annet EU-regelverk, deriblant *direktiv 2002/99/EF om regler for dyrehelse ved*

produksjon, bearbeiding, import og eksport av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum. Videre gis det mulighet til å fastsette krav til varmebehandling eller annen behandling av fjørfekjøtt som sikrer fjerning av Salmonella. Til orientering må disse endringene sees i sammenheng med dokument SANCO/11010/2010 som inneholder forslag til kriterier for næringsmiddeltrygghet for Salmonella i ferskt fjørfekjøtt. Når SANCO/11010/2010 vedtas, vil det medføre nytt krav i forordning (EF) nr. 2073/2005 og fjørfeslakt skal da erklæres uegnet til konsum dersom det påvises Salmonella. Imidlertid kan operatør få varmebehandle slaktet (eller foreta annen behandling) dersom han ønsker det. Tilsynsveterinæren må da gis mulighet, som angitt i forordning (EU) nr. 739/2011, til å pålegge dette utført ved et anlegg før fjørfekjøttet forlater slakteriet dersom fjørfekjøttet skal erklæres å kunne bli brukt til konsum. Det medfører da behov for endring i forordning (EF) nr. 854/2004.

1. Avsnitt I kapittel II del B punkt 2 b)

Etter endringen stadfester bestemmelsen at ante mortem-undersøkelser særlig skal fastslå forhold som kan virke negativt på menneskers eller dyrs helse, særlig med med hensyn til påvisning av sykdommer som er regulert i EU-regelverket.

Avsnitt I kapittel II del D punkt 1

Etter endringen stadfester bestemmelsen at post mortem-undersøkelser særlig skal fastslå forhold som kan virke negativt på menneskers eller dyrs helse, særlig med med hensyn til påvisning av sykdommer som reguleres i EU-regelverket.

Avsnitt I kapittel II del F punkt 1 d)

Endringen medfører at offentlig veterinær skal sikre at det tas prøver, og at disse identifiseres, håndteres og oversendes aktuelt laboratorium innenfor rammen av EUs regelverk om dyr og menneskers helse.

2. Avsnitt II kapittel I punkt 4

Endringen medfører at dersom offentlig veterinær ved undersøkelse ante eller post mortem eller ved annen undersøkelse mistenker forekomst av et *smittestoff som er regulert i hygieneregelverket*, skal vedkommende varsle myndighetene. Både myndighet og veterinær skal iverksette adekvate tiltak og ta alle forholdsregler for å forbygge spredning i henhold til gjeldende regelverk.

Avsnitt II kapittel V punkt 1 e) og punkt 2

Endringen medfører i første rekke at kjøtt skal erklæres uegnet til konsum dersom det stammer fra dyr med en *sykdom som er regulert i direktiv 2002/99/EF*, med mindre annet er fastsatt i avsnitt IV. Derneft følger det av nytt punkt 2 at offentlig veterinær gis kompetanse til å godkjenne kjøtt fra dyr til humant konsum, som har blitt nødslaktet utenfor slakteri eller som stammer fra en besetning hvor behandling er påkrevd etter bestemmelsene i forordning (EF) nr. 2160/2003, til tross for tilstedeværelse av Salmonella. Det er imidlertid forutsatt at godkjenning kun kan gis dersom slaktet gjennomgår varmebehandling eller annen form for behandling som effektivt fjerner Salmonella, før dette slippes ut på markedet.

3. Avsnitt III kapittel II punkt 3 e) og f)

Første endring medfører at fleksibilitet rundt kjøttkontroll fastsatt i punkt 2 ikke gjelder i tilfeller hvor det har forekommet utbrudd av sykdommer som er regulert i EU-regelverk, og som kommer fra den aktuelle regionen som er definert i artikkel 2 i direktiv 64/432/EØF. Videre gjelder ikke fleksibiliteten i tilfeller hvor strengere kontroll er nødvendig for å ta hensyn til nye sykdommer eller særskilte sykdommer som fremgår av OIEs lister.

Bakgrunn og formål

OIEs sykdomslister og system for kategorisering har blitt endret. På bakgrunn av nevnte endringer og direktiv 2002/99/EF om overvåking av zoonoser og zoonotiske smittestoffer, har kommisjonen funnet det nødvendig å endre forordning (EF) nr. 854/2004. Dette ønskes gjennomført for å skape mer konsistens og ensartethet ved å referere til EUs egne lister og regelverk.

Merknader

Rettsakten vil ikke medføre noen økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon og Spesialutvalget for næringsmidler, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32011D0648 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/648/EU av 4. oktober 2011 om endring av vedlegg I og II til vedtak 2008/185/EF når det gjelder å oppføre Belgia på listen over medlemsstater som er fri for Aujeszzkys sykdom (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedtaket omhandler tilleggsgarantier for svinesykdommen Aujeszky's disease (AD). Enkelte stater er helt fri for sykdommen og vaksinerer heller ikke mot den, noen stater følger et godkjent bekjempelsesprogram, mens andre stater fremdeles ikke har full kontroll over sykdommen. Endringene i gjeldende rettsakt gjelder oppdatering av vedlegg I og II i vedtak 2008/185/EF. I vedlegg I oppdateres listen over land/regioner i EU som er fri for AD og hvor vaksinasjon mot AD ikke er tillatt. I vedlegg II oppdateres listen over land/regioner i EU som har iverksatt et godkjent bekjempelsesprogram mot AD. I dette vedtaket blir Belgia ført opp på listen over land/regioner i EU som er fri for AD (vedlegg I), og samtidig fjernet fra listen i vedlegg II som viser hvilke stater som har et godkjent bekjempelsesprogram mot AD.

Merknader

Vedtaket krever endring av forskrift 25. mars 2002 nr. 304 om dyrehelsemessige betingelser for innførsel og utførsel av svin. For norske brukere betyr endringene at det ikke kan kreves tilleggsattestasjon for AD ved import av svin fra Belgia til Norge. Det er generelt svært sjeldent import av levende svin til Norge.

Endringen vil i praksis ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for brukere eller forvaltningen i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon hvor Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0879 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2011/879/EU av 21. desember 2011 om endring av vedlegg II og IV til rådsdirektiv 2009/158/EF om dyrehelsemessige vilkår for samhandel med fjørfe og rugeegg, samt import fra tredjestater (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Vedtak 2011/879/EU fastsetter spesifikasjoner for testing for *Salmonella Arizonae*, og endrer sertifikatene for samhandel med rugeegg, daggamle kyllinger og avl- og bruksfjørfe. Direktiv 2009/158/EF som endret ved direktiv 2011/214/EU fastsetter minimumskrav til overvåkingsprogrammer i forhold til sykdom hos fjørfe. Direktivet inneholder en beskrivelse av prosedyrene for testing for *Salmonella Pullorum* og *Salmonella Gallinarum*. Vedtak 2011/879/EU fastsetter slike spesifikasjoner i forhold til testing for *Salmonella Arizonae*. Rettsakten endrer videre sertifikatene som gjelder samhandel med rugeegg, daggamle kyllinger og avls- og bruksfjørfe. I sertifikatet for daggamle kyllinger og avls- og bruksfjørfe er det detaljerte krav til opplysninger om kategori, alder, identifikasjon – herunder opplysninger om foreldreflokk og varemerke. Disse kravene har virksomhetene oppfattet som unødvendige, administrative byrder. Særlig kan det være vanskelig

for virksomhetene å forutsi når eggene klekkes. Flere av opplysningene kreves i tillegg også andre steder i sertifikatet. I disse sertifikatene endres derfor kravene til detaljerte opplysninger til identifikasjon ut med et godkjenningsnummer. Dette nummeret gir i praksis klarere opplysninger om varenes opprinnelse. Videre endres sertifikatene for daggamle kyllinger slik at de gjenspeiler kravene i forordning (EF) nr. 798/2008 om at daggamle kyllinger som ikke er oppdrettet i den EØS-staten som importerte rugeeggene, skal bringes direkte til endelig sted, og holdes der i minimum tre uker fra klekkedato.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 28. desember 2001 nr. 1616 om samhandel med levende fjørfe og rugeegg i EØS. Forskriften må endres for å gjennomføre de nye sertifikatmodellene.

Sertifikatmodellene ble endret også gjennom direktiv 2011/214/EU, hvor det ble tatt inn endrede referanser i forhold til vaksinasjon mot aviær influensa, og krav til opplysninger om prøveresultater for salmonella. Dette vedtaket er enda ikke tatt inn i EØS-avtalen. Endringene i sertifikatmodellene som følge av vedtak 2011/879/EU bør fortrinnsvis gjøres samtidig, eventuelt etter gjennomføringen av direktiv 2011/214/EU.

Rettsakten medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0112 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2012/112/EU av 17. februar 2012 om endring av vedlegg E til rådsdirektiv 92/65/EØF når det gjelder standardhelsesertifikatene for dyr fra driftsenheter og dyr, sæd, egg og embryoer fra godkjente organer, institutter og sentra (vedlegg I kap I LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten fastsetter en ny modell for helsesertifikatet som skal følge med ved handel med hov- og klovdyr, fugler, haredyr, hunder, katter og ildere mellom EU-landene. Endringer i forhold til den gamle modellen er:

1. Det er presisert at dyr av svinefamilien, som ikke kommer fra en brucellosefri besetning, skal være testet for antistoffer mot sjukdommen i løpet av de siste 30 dagene før avsendelse.
2. Det er presisert at helsesertifikatet kun kreves for fugler som er vaksinert mot aviær influensa og kommer fra en driftsenhet der det i løpet av de siste 12 måneder er vaksinert mot sjukdommen.
3. Det er tatt inn henvisning til forordning (EU) nr. 1152/2011 når det gjelder evt. behandling av hunder mot *Echinococcus multilocularis*.

Rettsakten fastsetter også en ny modell for helsesertifikatet som skal følge med ved handel med dyr, sæd, egg og embryoer mellom godkjente organer, institutter og sentra i EU. Endringer i forhold til den gamle modellen er:

1. For å ta høyde for at sæd, egg og embryoer kan oppbevares nedfrost i lang tid og at donordyret ikke nødvendigvis er tilgjengelig for undersøkelse den dagen sertifikatet utstedes, er det tatt inn at undersøkelsen isteden kan være foretatt den dagen innsamlingen av sæden, eggene eller embryoene fant sted.
2. Når det gjelder fugler som er vaksinert mot aviær influensa, er henvisningen til det opphevede vedtak 2006/474/EF erstattet med henvisning til vedtak 2007/598/EF.

Rettsakten åpner for at helsesertifikater som er utstedt etter de gamle sertifikatmodellene kan benyttes i en overgangsperiode.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler og forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryoer til og fra godkjente anlegg.

Rettsakten medfører ingen vesentlige administrative eller økonomiske konsekvenser for noen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIV Gjødsel

32012R0223 Kommisjonens forordning (EU) nr. 223/2012 av 14. mars 2012 om endring av europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 2003/2003 om gjødsel med hensyn på tilpasning av vedlegg I og IV til teknisk utvikling (vedlegg II kap XIV LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer reglene for mikronæringsstoffgjødsel, nitrifikasjonshemmere, ureasehemmere og merking av disse, samt at den innfører henvisning til EN-standarder for flere analysemetoder. I suspensjoner er det ofte mindre helserisiko for brukeren enn i det som omsettes i fint pulver. Derfor inneholder forordningen en endring som tillater omsetting av mikronæringsstoffet mangan i suspensjoner. I tillegg blir det en utvidelse for bor- og kobbergjødselsuspensjoner.

I forordning (EF) nr. 2003/2003 tas det høyde for bruk av kompleksdannere som bestanddeler i mikronæringsstoffgjødsel. Det har likevel ikke vært noen slik gjødsel som har fått betegnelsen EF-gjødsel, fordi det ikke har vært liste over godkjente kompleksdannere og fordi det mangler typebetegnelser. Ligninsulfonsyresalt tilføres listen over godkjente kompleksdannere og eksisterende typebetegnelser tilpasses slik at det blir mulig å bruke kompleksdannere. Det blir ikke tillat med flere kompleksdannere i hver oppløsning.

Merkebestemmelsene blir tilpasset endringen for mikronæringsstoffgjødsel. Det blir også andre endringer i merkebestemmelsene da tidligere endringer i forordninger ikke har gitt helt samsvar mellom typebetegnelser og merkeregler for blandinger av mikronæringsstoffgjødsel.

N,N'-di(2-hydroxybenzyl)ethylendiamin-N,N'-eddikesyre er en organisk kjelatdanner for mikronæringsstoff. Denne brukes i gjødsel til behandling av jernmangel i frukttrær. EN-standarden med beskrivelse av analysemetoder var ikke ferdig da forordningen ble vedtatt og denne endringen er derfor gitt med en overgangsperiode.

Dicyandiamid/1,2,4 triazol og 1,2,4 triazol/3-methylpyrazol tillates brukt som nitrifikasjonshemmere. Disse tilsettes gjødsel som inneholder nitrogen i form av urea eller ammonium. Disse stoffene forlenger perioden nitrogen er tilgjengelig for plantene i jorden, reduserer utvaskingen og reduserer utslippet av nitrogenoksider til luften.

N-(2-nitrophenyl) phosphotriamid tillates som ureasehemmer. Denne brukes i gjødsel med urea for å gjøre nitrogenet mer tilgjengelig for plante og for å minske tapet av ammoniakk til luften. Den Europeiske Standardiseringsorganisasjonen har utviklet standarder for flere analysemetoder, og der det nå har kommet nye standarder er det satt inn referanser til dem. I tillegg tydeliggjøres det om metodene er validert ved ringtest eller ikke.

Merknader

Rettsaktene krever endringer i forskrift 9. november 2005 nr. 1313 om gjødsel som markedsføres som EF-gjødsel. Det har ingen økonomisk administrative konsekvenser verken for private eller myndigheter i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin

32011R0670 Kommissjonsforordning (EU) nr. 670/2011 av 12. juli 2011 om endringer i forordning (EF) nr. 607/2009 om fastsettelse av gjennomføringsbestemmelser under rådsforordning (EF) nr. 479/2008 for så vidt gjelder beskyttede opprinnelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, tradisjonelle termer, merking og presentasjon av visse produkter innen vinsektoren (prot 47 LMD gr2)

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer noen av gjennomføringsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 607/2009 under EUs felles markedsordning for landbruksprodukter – herunder vin. Endringene gjelder hovedsakelig bestemmelsene om prosedyrene for søknadsbehandling og informasjonsutveksling mellom medlemsstatene, tredjestater, andre interessenter og Kommisjonen i forbindelse med saker som gjelder beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og tradisjonelle termer på vin – herunder vedlikehold av registre og databaser.

Et gjennomgående element i endringene er at informasjonsutveksling mv. mellom medlemsstatene og Kommisjonen nå også på dette området skal skje ved bruk av systemene som er etablert etter forordning (EF) nr. 792/2009 om detaljerte regler for medlemsstatenes meldinger til Kommisjonen av informasjon og dokumenter for så vidt gjelder gjennomføringen av felles markedsordninger og en del andre konkrete tiltak som er etablert som ledd i EUs felles landbrukspolitikk (CAP), jf. innsetting av en ny artikkel 70a nr. 1 bokstav a i forordning (EF) nr. 607/2009. Det fremgår av ny artikkel 70a nr. 1 bokstav b og nr. 4, jf. nye vedlegg XVIII, at slik informasjonsutveksling mv. mellom tredjestater, andre interessenter og Kommisjonen skal skje ved at det gis tilgang til bruk av databasen E-Bacchus på internett eller eventuelt at utvekslingen skjer per vanlig post på tilsvarende skjemaer.

Rettsakten setter også inn en ny artikkel 70b i forordning (EF) nr. 607/2009, der det fremgår at medlemsstatene innen 1. oktober 2011, ved bruk av informasjonssystemene som er etablert etter forordning (EF) nr. 792/2009, skal melde inn navn, adresse og kontaktpunkter inkludert e-postadresse til myndighetene som til enhver tid er ansvarlig for gjennomføringen av artikkel 118f nr. 2 i forordning (EF) nr. 1234/2007 om den foreløpige nasjonale behandlingen av søknader om beskyttelse av betegnelser. Kommisjonen skal utarbeide og offentliggjøre en liste over disse myndighetene. For øvrig gjøres det i rettsakten en del forenklinger i de "gamle" søknadsprosedyrene og flere av de "gamle" vedleggene til forordning (EF) nr. 607/2009 oppheves som følge av overgangen til elektroniske systemer.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin (vinforskriften) § 3 og § 7, slik at det henvises til de nye gjennomføringsbestemmelsene (607/2009) med tilhørende endringer (blant annet denne rettsakten) i stedet for de gamle gjennomføringsbestemmelsene med tilhørende endringer.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser: Mattilsynet mener at forordningen ikke vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, forbrukere eller myndighetene sammenliknet med dagens rettstilstand.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabelt.

-MILJØVERNDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapitel XV Farlige stoffer

32012L0003 Kommissjonsdirektiv 2012/3/EU av 9. februar 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av bendiocarb som et aktivt stoff i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Ved direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - ble det innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet. Ved direktiv 2012/3/EU inkluderes stoffet bendiocarb som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF og kan benyttes i produkttype 18, det vil si i insektmidler, acaricider og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Det knyttes strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder disse stoffene.

Medlemsstatene må sikre at godkjenninger gis med følgende betingelser:

- Produkter skal ikke benyttes til behandling av overflater som rengjøres ofte med vann bortsett fra behandling av sprekker og enkeltvise flekker.
- Ved bruk av produkter som er godkjent til industriell bruk skal verneutstyr benyttes.
- Der hvor det er relevant skal det iverksettes tiltak for å hindre at trekkbier får adgang til behandlede bol ved å fjerne vokskaker eller blokkere inngangen.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten; Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser; Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komitébeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/3/EU inkluderes stoffet bendiocarb som aktivt stoff i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/3/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser; Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF) om at kostnader forbundet med forvaltning av biociddirektivet skal dekkes gjennom gebyrer. Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produksøkninger. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke de aktuelle stoffene i trebeskyttelsesmidler.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet,

Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0078 Kommisjonsbeslutning 2012/78/EU av 9. februar 2012 om at visse stoffer ikke inkluderes i vedleggene I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF biociddirektivet (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte bestemmelser om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 ble det etablert det en liste over stoffer som skal vurderes i forhold til oppføring på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF.

For et antall av stoffer/produkttyper som inngår i denne listen over aktive stoffer har enten alle deltakerne trukket seg fra vurderingsprogrammet, eller den utpekte rapportøren (medlemsstat) har ikke mottatt fullstendig dokumentasjon innen gitt tidsfrist. Kommisjonen informerer medlemsstatene om dette, og denne informasjonen offentliggjøres også elektronisk.

Noen virksomheter tilkjennega innen tidsfristen på tre måneder interesse for å overta oppgavene som ansvarlig søker for de angjeldende stoffer/produkttyper. Imidlertid har ingen av disse virksomhetene i ettertid sendt inn fullstendig dokumentasjon. Disse stoffene/produkttypene (45 stoff/produktkombinasjoner) trekkes derfor fra vurderingsprogrammet, og kan dermed heller ikke inkluderes på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF. De aktuelle stoffene/produkttypene som er oppført på listen til Kommisjonsbeslutning 2012/78/EU er dermed forbudt å bruke i biocidprodukter. Beslutningen trer i kraft 1. februar 2013.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten; Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser; Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteébeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Forordning (EF) nr. 1451/2007 om vurderingsprogrammet knyttet til biociddirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 2009 ved EØS-komiteébeslutning nr.132/2009 og er gjennomført ved forskrift av 22. april 2009 nr. 470 om endringer i biocidforskriften. Gjennomføring av Kommisjonsbeslutning 2012/78/EU i norsk rett vil skje ved endringer i biocidforskriften (vedlegg 8 til forskriften).

Økonomiske/administrative konsekvenser; Rettsakten anses ikke å ha økonomiske eller administrative betydninger ut over arbeid med gjennomføring av endringer i det eksisterende regelverket.

Høringsdokumentene om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012D0077 Kommisjonsbeslutning 2012/77/EU av 9. februar 2012 om ikke å føre opp flufenoxuron til produkttype 18 på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF om markedsføring av biocidholdige produkter (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - innførte bestemmelser om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EU/EØS-markedet. Gjennom bestemmelser i forordning (EF) nr. 1451/2007 ble det etablert det en liste over stoffer som skal vurderes i forhold til oppføring på vedlegg I, IA eller IB til direktiv 98/8/EF. Det aktive stoffet flufenoxuron omfattes av denne listen. Flufenoxuron er vurdert i forhold til bruk i produkttype 18, det vil si i insektmidler, acaricider og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Frankrike har vært rapportør for stoffet. Medlemsstatene og Kommisjonen har vurdert rapporten om stoffet. Risikovurderingene for de relevante eksponerte miljøer påviste uakseptable virkninger for vannmiljøet. Videre gjør flufenoxurons egenskaper stoffet persistent, potensielt bioakkumulerende og toksisk og svært persistent og svært potensielt bioakkumulerende ifølge kriteriene i vedlegg XII til REACH-regelverket (PBT-kriteriene). På bakgrunn av disse resultatene føres ikke flufenoxuron opp på vedlegg I, IA eller 1B til direktiv 98/8/EF og kan dermed ikke benyttes i produkttype 18. Biocidholdige produkter i produkttype 18 som inneholder flufenoxuron kan ikke omsettes etter 1. august 2012.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten; Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser; Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komiteés beslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Forordning (EF) nr. 1451/2007 om vurderingsprogrammet knyttet til biociddirektivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 2009 ved EØS-komiteés beslutning nr. 132/2009 og er gjennomført ved forskrift av 22. april 2009 nr. 470 om endringer i biocidforskriften. Gjennomføring av Kommisjonsbeslutning 2012/77/EU i norsk rett vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser; Rettsakten anses ikke å ha økonomiske eller administrative betydninger ut over arbeid med gjennomføring av endringer i det eksisterende regelverket.

Høringsdokumentene om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012L0002 Kommisjonsdirektiv 2012/2/EU av 9. februar 2012 om endring av direktiv 98/8/EF om inkludering av kobber(II)oxid, kobber(II) hydroxid og basisk kobberkarbonat som aktive stoffer i vedlegg I (vedlegg II kap XV MD gr2)

Sammendrag av innhold

Ved direktiv 98/8/EF - biociddirektivet - ble det innførte regler om godkjenning av aktive stoffer (biocider) og biocidprodukter på EØS-markedet.

Ved direktiv 2012/2/EU inkluderes stoffene kobber(II)oxid, kobber(II)hydroxid og basisk kobberkarbonat som aktive stoffer i vedlegg I til direktiv 98/8/EF til bruk i trebeskyttelsesmidler (produkttype 8). Det knyttes strenge betingelser til godkjenning av produkter som inneholder disse stoffene.

Når medlemsstatene vurderer søknader om godkjenning av et produkt skal de legge særlig vekt på de deler av miljøet og befolkningen som ikke er omfattet av risikovurderingen på fellesskapsnivå, og som kan utsettes for produktet. Videre skal det ved bruk av aktuelle produkter, som er godkjent til industriell bruk og/eller bruk av fagfolk, benyttes verneutstyr.

Som følge av risiko vurdert i forhold til det akvatiske miljø og jord kreves det at nylig behandlet trevirke etter behandling dekkes til ved lagring eller lagres på ugjennomtrengelig grunn. Eventuell avrenning skal samles til gjenbruk eller destruksjon.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - direktiv 98/8/EF biociddirektivet - er hjemlet i traktatens artikkel 100 a.

Rettslige konsekvenser: Biociddirektivet (direktiv 98/8/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2003 ved EØS-komitébeslutning nr. 32/2003 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) som trådte i kraft 1. januar 2004.

Gjennom bestemmelser i direktiv 2012/2/EU inkluderes stoffene kobber(II)oxid, kobber(II)hydroxid og basisk kobberkarbonat som aktive stoffer i vedlegg I til direktiv 98/8/EF. Gjennomføring av direktiv 2012/2/EU vil skje ved endringer i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser: Kostnader forbundet med gjennomføring av inkluderingsdirektiver vil for myndighetene være knyttet til behandling av produktgodkjenning, kostnadene dekkes gjennom gebyrer, jf biocidforskriften § 34 og vedlegg 4 (gebyrsatsene). Bestemmelsen er i tråd med artikkel 25 i biociddirektivet (98/8/EF) om at kostnader forbundet med forvaltning av biociddirektivet skal dekkes gjennom gebyrer. Kostnader for aktører er knyttet til utarbeidelse av datagrunnlag for søknader og gebyrer knyttet til produktsøknader. Gjennomføring av inkluderingsdirektiv gir et harmonisert marked med like rammebetingelser for både norsk og europeisk industri i forbindelse med ev søknader om å bruke de aktuelle stoffene i trebeskyttelsesmidler.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesidene til Klima- og forurensningsdirektoratet www.klif.no.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0109 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 av 9. februar 2012 om endring av vedlegg XVII (CMR-stoffer) til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (vedlegg II kap XV MD gr 2)

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 endres vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier). Vedlegg XVII i REACH inneholder restriksjoner på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og

produkter. Gjennom spesifikke poster (nr. 28-30) i vedlegg XVII forbyr salg til privatpersoner av stoffer som er klassifisert som kreftfremkallende, arvestoffskadelig eller reproduksjonsskadelige (CMR-stoffer) i kategori 1A eller 1B, og av blandinger som inneholder disse stoffene i visse konsentrasjoner. De omtalte stoffene fremkommer i et eget tillegg (1-6) til vedlegg XVII.

En rekke nylig klassifiserte CMR-stoffer er innført gjennom en endringsforordning til forordningen om klassifisering, merking og emballering av kjemiske stoffer og stoffblandinger (CLP). Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 omfattes disse stoffene nå også av REACH-regelverkets restriksjonsbestemmelser og kan dermed ikke selges til privatpersoner. Blant annet er flere borforbindelser klassifisert som reproduksjonsskadelige.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH er hjemlet i i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser: REACH-forordningen er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett ved forskrift av 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 vil skje ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser: Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeidet med gjennomføringsforskrift. Det ble utarbeidet en omfattende konsekvensvurdering av forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH i tilknytning til arbeidet med innlemmelse av REACH i EØS-avtalen og gjennomføring av rettsakten i norsk rett.

Informasjon om kommende/nytt regelverk på området og utkast til gjennomføringsforskrifter legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet - www.klif.no.

Det er positivt i forhold til beskyttelse av folks helse at stoffer som er klassifisert som kreftfremkallende, reproduksjonsskadelige og arvestoffskadelige omfattes av REACH vedlegg XVII og dermed ikke kan selges til privatpersoner.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0125 Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 av 9. februar 2012 om endring av vedlegg XVII (CMR-stoffer) til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (vedlegg II kap XV MD gr 2)

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 endres vedlegg XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH (registrering, vurdering, godkjenning og begrensninger av kjemikalier). Vedlegg XVII i REACH inneholder restriksjoner på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter. Gjennom spesifikke poster (nr. 28-30) i vedlegg XVII forbyr salg til privatpersoner av stoffer som er klassifisert som kreftfremkallende, arvestoffskadelig eller reproduksjonsskadelige (CMR-stoffer) i kategori 1A eller 1B, og av blandinger som inneholder disse stoffene i visse konsentrasjoner. De omtalte stoffene fremkommer i et eget tillegg (1-6) til vedlegg XVII.

En rekke nylig klassifiserte CMR-stoffer er innført gjennom en endringsforordning til forordningen om klassifisering, merking og emballering av kjemiske stoffer og stoffblandinger (CLP). Ved

Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 omfattes disse stoffene nå også av REACH-regelverkets restriksjonsbestemmelser og kan dermed ikke selges til privatpersoner. Blant annet er flere borforbindelser klassifisert som reproduksjonsskadelige.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Hovedrettsakten - forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH er hjemlet i i traktatens artikkel 95.

Rettslige konsekvenser: REACH-forordningen er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett ved forskrift av 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av Kommisjonsforordning (EU) nr. 109/2012 vil skje ved endring i REACH-forskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser: Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeidet med gjennomføringsforskrift. Det ble utarbeidet en omfattende konsekvensvurdering av forordning (EF) nr. 1907/2006 REACH i tilknytning til arbeidet med innlemmelse av REACH i EØS-avtalen og gjennomføring av rettsakten i norsk rett.

Informasjon om kommende/nytt regelverk på området og utkast til gjennomføringsforskrifter legges ut på hjemmesiden til Klima- og forurensningsdirektoratet - www.klif.no.

Sakkyndige instansers merknader

Norge deltar aktivt i arbeidet med gjennomføring, oppfølging og videreutvikling av det sentrale REACH-regelverket på kjemikalieområdet. Dette omfatter deltakelse i arbeidsgrupper under Kommisjonen og i komiteene og i styret i ECHA (det europeiske kjemikaliebyrået i Helsinki). Videre bidrar Norge med faglige innspill og utarbeidelse av dossiers (dokumentasjon) for utvalgte stoffer i forhold til godkjenningsprosedyren og restriksjonsbestemmelser i REACH-regelverket.

Det er positivt i forhold til beskyttelse av folks helse at stoffer som er klassifisert som kreftfremkallende, reproduksjonsskadelige og arvestoffskadelige omfattes av REACH vedlegg XVII og dermed ikke kan selges til privatpersoner.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32011L0037 Kommisjonsdirektiv 2011/37/EU av 30. mars som endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF om kasserte kjøretøy (vedlegg XX kap V MD gr2)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2000/53/EF for kasserte kjøretøy forbyr bruken av kvikksølv, bly, kadmium og seksverdig krom i materialer og komponenter i kjøretøyer i salg etter 1. juli 2003. Kommisjonsdirektivet 2011/37 endrer vedlegg II til europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/53/EF og fastsetter implementeringsfristen for medlemslandene til innen 31. desember 2011. Direktivets vedlegg II omtaler bruksområder og materialer som ikke er omfattet av forbudet og det følger av direktivets art. 4(2)(a) at dette vedlegget skal endres i tråd med den vitenskapelige og tekniske utviklingen på området. Siste endring av vedlegget kom av kommisjonsbeslutning 2010/115 som fastsatte nye

grenseverdier for innhold av farlig stoffer i komponenter som er unntatt fra forbudet. Anneks II av kommisjonsdirektiv 2011/37/EU erstatter forrige vedlegg II. Endringen er gjort i form av en oppdatert tabell, hvor seks typer blyholdige materialer er nærmere spesifisert. Krom (VI) som antirustmiddel i kjølesystemer i motoriserte husvogner er også lagt til.

Merknader

Beslutningen vil medføre minimale endringer i produktforskriftens vedlegg III. Materialer og komponenter unntatt fra forbudet i § 3-15. Endringen anses ikke å ha betydelige administrative, økonomiske eller miljømessige konsekvenser. Norge er heller ikke produsentland og importerer kjøretøy og deler fra andre medlemsland som vil snarlig implementere disse endringene. Import av produkter som ikke følger EU-kravene om innhold av tungmetaller kan forekomme, men omfanget av slik import anses for å være liten i forbindelse med nyere kjøretøy. Kommisjonsbeslutningen vil ikke medføre administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Arbeidsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Miljøverndepartementet er representert. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I

32011D0631 Kommisjonsbeslutning 2011/631/EU av 21. september 2011 som angår oppstilling av spørreskjema for å rapportere gjennomføring av direktiv 2008/1/EF om integrert forebygging og begrensning av forurensning (vedlegg XX kap I MD gr3)

Sammendrag av innhold

Formålet med direktiv 2008/1/EF om integrert forebygging og bekjempelse av forurensning (IPPC-direktivet) er å samle regulering av alle forurensende utslipp til luft, vann og jord fra én og samme virksomhet i én tillatelse, gitt av én myndighet. Ved dette skal man oppnå en mer helhetlig vurdering og regulering av den samlede forurensningsbelastningen forårsaket av en virksomhet, og derigjennom en bedre beskyttelse av miljøet.

I henhold til direktivet skal medlemsstatene hvert tredje år rapportere om gjennomføring av direktivet på grunnlag av et spørreskjema som er utformet av Kommisjonen. Det er laget fire spørreskjema tilknyttet gjennomføringen. Det fjerde spørreskjemaet (COM Decision 2010/728/EU) skal benyttes for å rapportere for årene 2009, 2010 og 2011. Det må lages et nytt spørreskjema for rapportering i den neste treårsperioden som tar hensyn til erfaringene med gjennomføringen av direktivet om integrert forebygging og bekjempelse av forurensning og bruken av tidligere spørreskjema.

Direktiv 2008/1/EF om integrert forebygging og bekjempelse av forurensning vil bli opphevet fra 7. januar 2013 og erstattet av direktiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (industriutslippsdirektivet). Det siste spørreskjemaet vil derfor kun omfatte to år, dvs. 2012 og 2013.

Merknader

Beslutningen har hjemmel i artikkel 175 TFEU.

I Norge rapporterer Klima- og forurensningsdirektoratet til The European environment information and observation network (Eionet).

Beslutningen vurderes å ha små økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel III Luft

32010R0606 Kommisjonsforordning nr. 606/2010 av 9. juli 2010 om godkjenning av et forenklet verktøy for å beregne drivstofforbruket for luftfartøysoperatører med små utslipp (vedlegg XX kap III MD gr3)

Sammendrag av innhold

EUROCONTROL har på oppdrag fra EU-kommisjonen utviklet et forenklet verktøy for å beregne drivstofforbruket - og dermed klimagassutslippene - fra luftfartøyer. Rettsakten innebærer at verktøyet formelt godkjennes for bruk i to sammenhenger. Verktøyet kan for det første brukes av luftfartøysoperatører med små utslipp. Det åpnes dermed for en forenklet metode for å beregne utslippene fra disse operatørene. Verktøyet godkjennes for det andre for bruk av medlemsstatene til å beregne utslippene fra operatører som ikke har samlet utslippsdata for 2010. Utslippsdataene for 2010 er avgjørende for fordelingen mellom medlemsstatene av kvotene som skal selges. Åpningen for å beregne utslippene fra operatører som ikke har levert slike data innebærer at en medlemsstat ikke kommer dårligere ut av kvotesalget som følge av at operatører ikke leverer utslippsdata for 2010.

Merknader

Rettsakten er vedtatt med hjemmel i direktiv 2003/87/EF (kvotedirektivet) artikkel 14(1). Rettsakten ventes ikke å få konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0092 Spørreskjema til bruk i første rapportering av EUs direktiv om CO2-lagring i geologiske formasjoner, 2009/31/EC (vedlegg XX kap III MD gr3)

Sammendrag av innhold

Rettsakten er en spesifisering av artikkel 27 (1) i direktiv 2009/31/EC der det kreves at medlemsstatene leverer en rapport til Kommisjonen om implementeringen av dette direktivet, inkludert registeret som det refereres til i Art 25 (1) (b), hvert 3.år. Artikkel 27(1) krever videre at rapporten utarbeides i henhold til spørreskjema eller disposisjon utarbeidet av Kommisjonen. Rettsakten ansees EØS-relevant. Rettsakten, som ble vedtatt 10 februar 2011 er et spørreskjema som gjelder hvordan medlemsstatene har implementert den enkelte artikkel i direktiv 2009/31/EC om geologisk lagring av CO2. Lagringsdirektivet omfatter krav til så vel medlemsstatenes overordnede håndtering av CO2-lagring, så vel som hvilke tekniske forhold som skal vurderes av myndighetene og vilkår som skal settes i den spesifikke lagringstillatelsen.

Merknader

Rettsakten får ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for miljø, der Miljøverndepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og

regionaldepartementet, Samferdselsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Finansdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel I Kjøretøyer

32012R0130 Kommisjonsforordning (EU) nr. 130/2012 av 15. februar 2012 om krav til typegodkjenning av motorkjøretøyer med hensyn til adgangen og manøvreringsegenskapene til kjøretøyet og om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkjenning av generell sikkerhet av motorkjøretøyer, tilhengere og systemer, komponenter og separate tekniske enheter beregnet på dette (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) Nr. 130/2012 er en særrettsakt som angår typegodkjenningsprosessen i direktiv 2007/46/EF (om typegodkjenning av motorvogner og tilhengere til disse, samt av systemer, komponenter og separate tekniske enheter til slike kjøretøy). I forordning (EF) Nr. 661/2009 er det fastsatt generelle krav til innstigningsforhold i kjøretøy, mens det i direktivene 70/387/EØF og 75/443/EØF var spesifikke krav til innstigningsforhold, håndtak og tilgjengelighet til reversgear. Med forordning 130/2012 oppheves direktiv 70/387/EØF og 75/443/EØF. Direktivenes tekniske kravene videreføres i forordning 130/2012, som fasetter spesifikke krav på disse områdene. Forordning (EF) nr. 661/2009 ble innlemmet i EØS-avtalen på EØS-komitémøte 30. mars 2012. Direktiv 2007/46/EF ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitébeslutning 6/2012.

I forordning (EU) Nr. 130/2012 er det krav til innstigningsforhold for kjøretøy i gruppe M og N. I Bilag II finnes det spesifikke krav til innstigningstrinn for de ulike kjøretøygruppene, hvor der er angitt krav til dybde, høyde, trinnbredde mv. Det er noe mer lempelige krav for kjøretøy som faller inn under terrengkjøretøydefinisjonen i direktiv 2007/46/EF. Videre er det fastsatt målsatte krav til håndtak ved inn- og utstigning, og i bilag III krav til at reversgear skal være tilgjengelig fra førerplass.

Merknader

EU-hjemmel: Forordning (EU) nr. 130/2012 er vedtatt med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte (TEUF) artikkel 114, og forordning (EF) nr. 661/2009 artikkel 14 nr. 1 bokstav a. Forordning (EF) nr. 661/2009 er vedtatt med hjemmel i traktaten om opprettelsen av den Europeiske Union artikkel 95.

Gjeldende rett: Forordning (EF) nr. 661/2009 er inntil videre tatt inn i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3.

Norsk gjennomføring: Forordning (EU) nr. 130/2012 vil bli implementert i kjøretøyforskriftens § 6-3 som er en overgangsbestemmelse inntil ny forskrift trer i kraft 1. juni 2012. Når den nye forskriften foreligger vil forordningen bli implementert der.

Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Forordningen medfører heller ingen administrative kostnader utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og

energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0064 Kommisjonsforordning (EU) 64/2012 av 23. januar 2012 som endrer forordning (EU) 582/2011 som implementerer og endrer kommisjonsforordning (EU) 595/2009 om utslipp fra tunge kjøretøy (Euro VI) (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 64/2012 endrer forordning (EU) nr. 582/2011 om gjennomføring og endring av forordning (EF) nr. 595/2009 om typegodkjenning av tunge kjøretøy med hensyn til utslipp (Euro VI), og tilgang på informasjon knyttet til reparasjon og vedlikehold av slike kjøretøy. Forordning 595/2009 ble innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komitémøte 30. mars 2012. Forordning 582/2011 ble innlemmet i EØS-avtalen på EØS-komitémøtet 30. april 2012.

I forordning (EF) nr. 595/2009 er det fastsatt felles tekniske krav for typegodkjenning av motorkjøretøyer, motorer og reservedeler med hensyn til utslipp og bestemmelser om kjøretøy og motorers overensstemmelse etter ibruktaking, forurensningkontrollerende enheters holdbarhet, OBD-systemer (OBD), måling av drivstoff og tilgang til reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon. Forordning 64/2012 medfører at bestemmelsene i forordning 715/2007 om egendiagnostikk (OBD), reparasjons- og vedlikeholdsregister overføres til forordning (EF) 582/2011. På den måten blir slik informasjon tilgjengelig for uavhengige verksteder på samme måte som håndbøker tidligere har vært. Uavhengige verksteder skal ha tilgang til slik informasjon på samme tidspunkt som autoriserte verksteder. Produsenter skal gjøre læremateriell tilgjengelig for både autoriserte og uavhengige verksteder. Hvor databaser med informasjon om reparasjon og vedlikehold finnes skal denne informasjonen tilbys gratis. Godkjenningsmyndighetene skal kreve dokumentering på tilgjengelighet av OBD-, reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon før typegodkjenning innvilges.

Ved flertrinns-typegodkjenning (definert i direktiv 2007/46/EF) skal sluttprodusenten tilby OBD-, reparasjons- og vedlikeholdsinformasjon for deres del av produktet og vise til hvor informasjon om tidligere trinn finnes. Produsenter ved de tidligere trinnene skal gi informasjon om deres aktuelle del av typegodkjenningen og henvise til eventuelle produsenter av tidligere trinn. En produsent kan kun ta betalt for informasjon knyttet til sin del av den totale typegodkjenningen. Produsenter kan kreve et rimelig vederlag for bruk av deres informasjon. Vederlaget skal stå i forhold til informasjonsbrukens omfang.

Godkjenningsmyndigheter kan på eget initiativ, på bakgrunn av klage eller vurdering av teknisk instans kontrollere at produsentene etterlever kravene i henhold til forordning 595/2009 og 64/2012. Hvis det fremkommer at produsentene ikke følger forskriftene vedrørende tilgang til informasjon knyttet til OBD, reparasjon og vedlikehold skal godkjenningsmyndigheten benytte seg av hensiktsmessige tiltak for å justere forholdet.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Forordning (EU) nr. 64/2012 er vedtatt med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte (TEUF), forordning (EF) nr. 595/2009 artikkel 4, 5, 6 og 12 og direktiv (EF) 2007/46/EF artikkel 39. Disse rettsaktene er vedtatt med hjemmel i traktaten om opprettelse av Det Europeiske Felleskap, artikkel 95.

Gjeldende rett: Forordning (EF) nr. 582/2011 og 595/2009 er inntil videre tatt inn i forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3.

Norsk gjennomføring: Forordning (EU) 64/2012 vil bli implementert i kjøretøyforskriftens § 6-3 som er en overgangsbestemmelse inntil ny forskrift om godkjenning av bil og tilhenger til bil trer i kraft 1. juni 2012. Når den nye forskriften foreligger vil forordning 64/2012 bli implementert der.

Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Forordningen vil heller ikke innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32012R0065 Kommisjonsforordning (EU) nr. 65/2012 av 24. januar 2012 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til girskifteindikatorer (GSI) og om endring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/46/EF (vedlegg II kap I SD gr2)

Sammendrag av innhold

I henhold til forordning (EF) nr. 661/2009 skal det monteres girskifteindikatorer (GSI) på alle M1-kjøretøyer med en egenvekt på maks. 2610 kg. Dette gjelder også for kjøretøy som er typegodkjent i henhold til artikkel 2.2 i forordning (EF) nr. 715/2007, som gjelder typegodkjenning av kjøretøy vedrørende avgass for lette persobiler og nyttekjøretøy. For å etterkomme bestemmelsene i forordning (EF) Nr. 661/2009 er det i forordning 65/2012 utarbeidet detaljerte bestemmelsen for girskifteindikatorer inkludert prøvemetode. Forordning (EF) nr. 661/2009 ble innlemmet i EØS-avtalen i EØS-komitémøte 30. mars 2012.

Girskifteindikatoren skal gi signal til føreren når girskifte er anbefalt. Visning av når det skal skiftes gir skal tydelig fremgå på bilen instrumentbord, som kan kompletteres med lydsignal. Hensikten er å hjelpe sjåføren med ha riktig turtall på motoren - som vil kunne medføre lavere utslipp -, men vil også hjelpe til å unngå at motoren blir overruset. Dette vil redusere drivstoffbruket og vil således ha en miljømessig gevinst. Prøvetodene vil foregå med manuell girkasse. Forordningen beskriver i detalj hvordan anbefalt girskiftemønster skal bestemmes.

Merknader

EU-hjemmel: Forordning (EU) nr. 65/2012 er vedtatt med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions funksjonsmåte (TEUF) artikkel 114 og forordning (EF) nr. 661/2009 artikkel 14. Sistnevnte forordning er vedtatt med hjemmel i traktaten om opprettelsen av Det Europeiske Felleskap, artikkel 95.

Gjeldende rett: Forordning (EF) Nr. 661/2009 er inntil videre tatt inn i forskrift av 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) § 6-3.

Norsk gjennomføring: Forskriften vil bli implementert i kjøretøyforskriftens § 6-3 som er en overgangsbestemmelse inntil ny forskrift trer i kraft 1. juni 2012. Når den nye forskriften foreligger vil forordning 65/2012 bli implementert der.

Forordningen antas ikke å ha økonomiske konsekvenser for private eller for offentlige myndigheter i Norge. Forordningen vil heller ikke innebære administrative konsekvenser utover det som må gjøres for å implementere rettsakten i norsk regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling, der Nærings- og handelsdepartementet, Arbeidsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Forsvarsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet, Kulturdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Olje- og energidepartementet, Samferdselsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32012R0531 Europaparlaments- og rådsforordning om gjesting i offentlige mobilnett i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Dette er den tredje forordningen om internasjonal gjesting i offentlige mobilnett. Den første forordningen, (EF) nr. 717/2007, gjaldt for perioden 30. juni 2007 til juni 2010, mens endringsforordningen, (EF) nr. 544/2009, gjelder for perioden 1. juli 2010 til 30. juni 2012. For første gang innføres strukturelle virkemiddel ved regulering av internasjonal gjesting. Fra 1. juli 2014 skal sluttbrukere kunne inngå avtale om kjøp av gjestingstjenester fra en annen leverandør enn den vedkommende sluttbruker har avtale med for kjøp av nasjonale mobiltjenester og samtidig få beholde telefonnummeret og SIM-kortet (Subscriber Identity Modul). Videre innebærer den nye forordningen en forlengelse i tid og en utvidelse av innholdet i endringsforordning (EF) nr. 544/2009. Følgende pristaksregulering skal gjelde på sluttbrukernivå:

	Gjeldende pris	1. juli 2012	1. juli 2013	1. juli 2014
Tale – ringe en samtale (per min)	€ 0,35	€ 0,29	€ 0,24	€ 0,19
Tale – motta en samtale (per min)	€ 0,11	€ 0,08	€ 0,07	€ 0,05
SMS (per SMS)	€ 0,11	€ 0,09	€ 0,08	€ 0,06
Data (per MB)	Ingen regulering	€ 0,70	€ 0,45	€ 0,20

Tabell 1 Maksimale sluttbrukerpriser (eksklusiv mva.). Pristaksreguleringen på sluttbrukernivå opphører 30. juni 2017. På grossistnivå skal følgende pristaksregulering gjelde:

	Gjeldende pris	1. juli 2012	1. juli 2013	1. juli 2014
Tale (per min)	€ 0,18	€ 0,14	€ 0,10	€ 0,05
SMS (per SMS)	€ 0,04	€ 0,03	€ 0,02	€ 0,02
Data (per MB)	€ 0,50	€ 0,25	€ 0,15	€ 0,05

Tabell 2 Maksimale grossistpriser. Pristaksreguleringen på grossistnivå gjelder for hele reguleringens varighet, inntil 30. juni 2022. Det gjøres kun mindre endringer når det gjelder de ulike tiltakene som sikrer prisinformasjon til sluttbruker ved gjesting i andre offentlige mobilnett innenfor fellesskapet. Ordningen hvor sluttbruker mottar en SMS med informasjon om kostnader forbundet med å ringe og motta samtaler og å sende SMS når vedkommende sluttbruker reiser inn i et annet EU/EØS-land, utvides til også å gjelde land utenfor EU/EØS-området. Den samme utvidelsen gjøres for ordningen med varsling- og sperretjeneste ved datagjesting forutsatt at det besøkte nettet gir vedkommende sluttbrukers tilbyder av internasjonal gjesting anledning til å overvåke kundens bruk av data i sanntid. Sluttbruker skal videre på en enkel og kostnadsfri måte kunne velge bort slike løsninger.

Merknader

Den første forordningen, (EF) nr. 717/2007, trådte i EU i kraft 30. juni 2007, mens den på norsk side trådte i kraft 15. januar 2008. Endringsforordningen, (EF) nr. 544/2009, trådte i kraft 1. juli 2009 i EU og i Norge 1. april 2010. Dette er en forordning som vil få direkte virkning i medlemsstatene så fort den trer i kraft. Forordningen vil måtte innlemmes i EØS-avtalen og det vil være nødvendig med en endring i forskrift om elektronisk kommunikasjon § 2-7 internasjonal gjesting.

For norske sluttbrukere i forbruker- og bedriftsmarkedet vil den økonomiske konsekvensen bli positiv i og med at det blir billigere å ringe, motta samtaler, sende og motta SMS og å benytte seg av datatjenester på reise i EU/EØS-land. Det er vanskelig å forutsi den nøyaktige nettoeffekten av

prisedsettelsene for norske mobiltilbydere som følge av de reduserte pristakene i forordningen om internasjonal gjesting. Bakgrunnen for dette er at prisene reduseres både på grossist- og på sluttbrukernivå. Rettsakten vil videre trolig ha økonomiske konsekvenser for norske tilbydere av mobiltelefoni i form av nødvendig system- og nettverksutviklingsarbeid ved innføringen av et skille mellom tilbudet av nasjonale mobiltjenester og tilbudet av internasjonal gjesting til sluttbrukerne. Når det gjelder forvaltningsarbeid gir forordningen artikkel 16 nærmere regler for tilsyn med oppfyllelsen av forordningen. Nasjonale tilsynsmyndigheter skal i samarbeid med Kommisjonen blant annet føre tilsyn med etterlevelsen av forordningen, herunder overvåke prisnivået. Dette er imidlertid oppgaver som ble tillagt Post- og teletilsynet da forskriften som gjennomførte den opprinnelige forordningen trådte i kraft i januar 2008. Den nye forordningen innebærer dermed kun en forlengelse i tid av tilsynsoppgaven, samt at oppgaven blir noe mer omfattende. Departementet legger til grunn at tilsynet vil dekke dette innenfor rammene av gjeldende virksomhet.

Sakkyndige instansers merknader

Norge er positiv til den nye forordningen. Dette er en forordning som vil få direkte virkning i medlemsstatene så fort den trer i kraft. For at forordningen skal få virkning for Norge, vil det være nødvendig med en endring av forskrift om elektronisk kommunikasjon. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel, og anbefales inntatt i EØS-avtalens vedlegg XI uten at dette medfører behov for norsk tilpasningstekst.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32011D0291 Kommisjonsvedtak 2011/291/EU av 26. april 2011 om en teknisk spesifisering for samtrafikkevne vedrørende delsystemet «rullende materiell - lokomotiver og passasjermateriell» i det transeuropeiske konvensjonelle jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Komisjonsvedtak 2011/291/EU av 26. april 2011 om en teknisk spesifisering for samtrafikkevne (TSI) vedrørende delsystemet «rullende materiell - lokomotiver og passasjermateriell» i det transeuropeiske konvensjonelle jernbanesystemet (heretter vedtaket) ble publisert i EU-tidende 26. mai 2011. Vedtaket består av fortale, ti artikler og med selve TSlen som vedlegg med ytterligere ti annekse/vedlegg.

Artikkel 1 angir at TSlen slik det fremgår av vedlegget til vedtaket vedtas. TSlen gjelder alle nye kjøretøyer som tas i bruk, samt ved oppgraderinger og fornyelser som foregår etter artikkel 20 i samtrafikkdirektivet 2008/57/EF.

Artikkel 2 gir en overgangsordning for visse grupper kjøretøyer som ikke behøver å følge TSlen før 1. juni 2017.

Artikkel 3 og 4 krever at medlemslandene skal notisere de nasjonale tekniske reglene som gjelder åpne punkter (punkter hvor TSlen ikke fastsetter felles regler) og nasjonale særtilfeller (unntak) i TSlen innen seks måneder fra vedtaket er notisert (dvs. 26. november 2011 for EU-landene). Det skal angis hvilke metoder for samsvarvurderinger skal benyttes, og hvilke organer som skal vurdere slikt samsvar.

Artikkel 5 viser til at samsvar med kravene i TSlen skal vurderes i henhold til kommisjonsvedtak 2010/713/EU om framgangsmåter for vurderinger av samsvar, bruksegnetet og EF-verifisering, implementert i forskrift fastsatt av SJT 30. september 2011.

Artikkel 6 inneholder en regel om at EF-verifiseringserklæring kan utstedes for et delsystem som inneholder samtrafikkkomponenter som ikke har en EF-erklæring om samsvar og bruksegnethet i en overgangsperiode på seks år. Vilkårene er gitt i pkt 6.3. i TSlen. Slike tilfeller må nevnes i den årlige rapporten som skal utarbeides av den nasjonale sikkerhetsmyndigheten i henhold til direktiv 2004/49/EF artikkel 18.

Artikkel 7 krever at medlemsstatene gir en rapport til Kommisjonen over prosjekter som er utviklet så langt at de omfattes av overgangsordningen i artikkel 2 og som ikke skal omfattes av TSlen. Artikkel 8 omfatter endringer av vedtak 2008/163/EF (TSI om sikkerhet i jernbanetuneller), som endres på grunn av kravene i denne TSlen.

Artikkel 9 fastslår at vedtaket trer i kraft fra 1. juni 2011. Artikkel 10 adresserer vedtaket til medlemsstatene.

TSlens virkeområde er det transeuropeiske konvensjonelle jernbanenettet (TEN-nettet). Ved implementering i norsk rett vil den gjelde for hele det nasjonale jernbanenettet i Norge, jf. samtrafikkforskriften § 7. TSlen inneholder detaljerte regler/spesifikasjoner for utforming, drift og vedlikehold av rullende materiell – lokomotiver og passasjermateriell (passasjervogner og motorvogner/togsett), for at materiellet skal oppfylle de grunn-leggende kravene til interoperabilitet. Det er en egen TSI for godsvogner som er vedtatt og implementert i norsk rett, jf. kommisjonsbeslutning 2006/861/EF (TSI CR WAG) med endringer. TSlen har grensesnitt mot TSler om energi (ENE), infrastruktur (INF), drift og trafikkstyring (OPE), telematikkapplikasjoner for passasjerer (TAP), og styring, kontroll og signal (CCS).

Statens jernbanetilsyn SJT) og Jernbaneverket (JBV) har deltatt i forarbeidene til TSlen og har spilt inn norske behov for tilpassinger til ERA. Behovene for norske tilpassinger gjelder områdene klimatiske forhold (vinter), tverrprofil og strømforsyning (strømvaktaker og krav til strømförbruk). Disse forholdene er gjengitt i ERAs rapport om med anbefaling om TSlen til Kommisjonen.

Merknader

Vedtaket innebærer noen administrative og økonomiske konsekvenser for både private og offentlige aktører i forbindelse med en eventuell gjennomføring av vedtaket. Dette gjelder endringer i «arbeidsdelingen» mellom aktørene og SJT, samt noen forenklinger av prosessene for godkjenninger/tillatelser. Samlet sett mener SJT at de positive gevinstene ved den tekniske harmoniseringen er større enn kostnadene som er knyttet til bruk av teknisk kontrollorgan og de spesifiserte verifiseringsmetodene. Kravene om bruk av tekniske kontrollorgan og verifiseringer gjelder allerede med samtrafikkforskriften (direktivet 2008/57/EF). Vedtaket kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift som fastsettes av SJT.

Sakkyndige instansers merknader

Statens jernbanetilsyn (SJT) har sendt vedtaket på høring til berørte aktører, og mottatt en del merknader. Flere av merknadene gjelder de tilpasningene/særtillfellene som er aktuelle for Norge, for å tilpasse TSlens krav til norske forhold. Særtillfellene som er aktuelle for Norge er gjengitt i rapporten fra ERA til Kommisjonen.

Det har gått en del tid siden forslagene til særtillfeller ble utarbeidet, og selve TSlen er i mellomtiden endret på en del punkter. SJT og JBV har derfor gjort en ny gjennomgang av behovet for særtillfeller, også med bakgrunn i publisert TSI om banestrømforsyning. SJTs og JBVs forslag til særtillfeller for Norge er nå redusert og i større grad harmonisert med de tilfellene som er gitt til medlemslandene. For SJT vil en gjennomføring av vedtaket føre til en noe enklere tillatelsesprosess. De tekniske kontrollorgan som skal utføre samsvarsvurderinger og verifiseringer i henhold til bestemmelsene i TSlens kapittel 6 og de generelle prinsippene i samtrafikkforskriften, og dette kan bidra til en forenkling av SJTs godkjenninger.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R0454 Kommisjonsforordning (EU) 454/2011 av 5. mai 2011 om tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet vedr. delsystemet telematikkapplikasjoner for passasjertransport i det transeuropeiske jernbanesystemet (vedlegg XIII kap III SD gr2)

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning EF nr 454/2011 om tekniske spesifikasjoner for interoperabilitet (TSI) vedr. delsystemet telematikkapplikasjoner for passasjertransport i det transeuropeiske jernbanesystemet, ble vedtatt 5. mai 2011 og publisert i Official Journal 12. mai 2011. Forordningen er hjemlet i direktiv 2008/57 som er implementert gjennom forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen (interoperabilitet) i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften).

Forordningen gjelder telematikkapplikasjoner for billettsalg og informasjon til passasjerene i det transeuropeiske jernbanesystemet. Målet er å styrke konkurranseevnen til grenseoverskridende jernbanetraffikk og lage klare regler for aktørene (jernbaneforetak, passasjerer, infrastrukturforvaltere m.fl.). Forordningen består av en fortale, 8 artikler og selve TSlen i vedlegg I, åpne punkter i vedlegg II, en liste over tekniske dokumenter i vedlegg III, og en liste over tariffen for internasjonalt og fremmedlands (billett-)salg i vedlegg IV.

Art. 1 viser til at TSlen framkommer av vedlegget til forordningen, at TSlen gjelder delsystemet telematikkapplikasjoner for passasjertraffikk slik det framkommer av samtrafikkdirektivet (2008/57/EC), og at anvendelsen av TSlen på trafikk til/fra tredjeland avhenger av tilgjengelighet på informasjon fra operatørene og evt. bilaterale avtaler.

Art. 2 legger opp til at TSlen skal implementeres i tre faser: I fase 1 skal det etableres en detaljert spesifikasjon og planer for strategi og styring av det overordnede systemet, i fase 2 skal det utvikles et system for datautveksling, og i fase 3 gjelder utrulling av systemet for datautveksling.

Art. 3 legger til ERA å publisere og oppdatere de tekniske dokumentene som framgår av vedlegg III. ERA skal også implementere et system for styring av endringene i/utviklingen av de tekniske dokumentene, jf TSlens pkt 7.5.2. Vider får ERA ansvaret for å oppdatere og publisere «referansefiler» som er spesifisert i TSlens pkt. 4.2.19. ERA skal rapportere om utviklingen til kommisjonen, og kommisjonen skal holde medlemslandene orientert ved RISC-komiteen iht samtrafikkdirektivet. ERA skal innen 31. mars 2012 gi anbefalinger til kommisjonen vedr. de åpne punktene som er gitt i vedlegg II til forordningen.

Art. 4 pålegger jernbaneforetak, infrastrukturforvaltere, stasjonsforvaltere, billettselgere og ERA å «støtte» arbeidet med fase 1 i implementeringen av TSlen, jf. art. 2 og TSlens pkt. 7.2. «Støtten» omfatter funksjonell og teknisk informasjon (om eksisterende systemer o.l.) og ekspertise.

Art. 5 pålegger de representative europeiske jernbaneorganisasjonene sammen med en representant for billettselgere og en representant for «europeiske passasjerer» å gjennomføre fase 1 i implementeringen av TSlen, jf. art. 2 og kap 7 i TSlen. Fase 1 skal overleveres til kommisjonen senest 1 år etter publiseringen av forordningen.

Art. 6 pålegger medlemslandene å informere jernbaneforetakene, infrastrukturforvalter, stasjonsforvaltere og billettselgere om forordningen.

Art. 7 legger opp til at forordningen skal oppdateres med resultatene fra fase 1 av implementeringen av TSlen, Jf. pkt. 7.2. i TSlen.

Art. 8 slår fast at forordningen trer i kraft ved publiseringen i OJ. Forordningen er bindene i sin helhet og direkte «anvendbar» i alle medlemslandene.

Nærmere om TSlen

TSlen gjelder hele det transeuropeiske jernbanenettet slik det er definert i samtrafikkdirektivet, både høyhastighet og konvensjonell jernbane. TSlen er utarbeidet på bakgrunn av artikkel 10 nr. 3 i forordning 2007/1371 om passasjerers rettigheter og forpliktelser. TSlen skal gjøre det mulig å gi opplysninger og utstede billetter i samsvar med forordning 2007/1371. Forordning 2007/1371 er

implementert i norsk rett ved forskrift 3. september 2010 nr. 1241 om jernbanepassasjerers rettigheter og forpliktelser (jernbanepassasjerrettighetsforskriften).

Fase 1 skal gjennomføres av de «representative organene» for jernbane-sektoren i Europa. Jernbaneforetak som driver persontransport skal informere ERA:

- om sine kontaktopplysninger (forordningen vedlegg 1 punkt 4.2.3.1),
- om sine transportvilkår (forordningen vedlegg 1 punkt 4.2.4.1),
- om tilgjengeligheten i tog for personer med redusert mobilitet (forordningen vedlegg 1 punkt 4.2.6.1), og
- om vilkår for transport av sykler, (forordningen vedlegg 1 punkt 4.2.7.1).

Når fase 1 er avsluttet skal forordningen oppdateres med resultatene fra fase 1, og den oppdaterte forordningen vil bli grunnlag for oppstart av fase 2. I fase 2 skal det utvikles et datautvekslingssystem og i fase 3 skal datautvekslingssystemet tas i bruk.

Merknader

Forordninger er ikke sendt på høring da de materielle kravene for aktørene følger av forordning 2007/1371 som allerede er implementert gjennom norsk rett, og fase 1 i implementeringen vil begrense direkte virkninger for aktørene, da denne fasen i første rekke gjelder spesifisering av systemet og planer for den videre utviklingen. Fase 1 i implementeringen vil ha begrenset økonomiske og administrative virkninger. Disse er i hovedsak knyttet til selve implementeringen av forordningen i norsk rett, samt informasjonsutveksling mellom aktørene/de representative europeiske organisasjonene og ERA.

Det framkommer av fortalen at forordningen (TSlen) må revideres/oppdateres med konklusjonene av fase 1 og før oppstart av de påfølgende fasene 2 og 3, jf. også TSlens pkt 7.2 om gjennomføringen av fase 1, og 7.3 og 7.4 om at fase 2 og 3 følger etter endringen av forordningen iht. konklusjonene av fase 1. Gjennomføring av fase 2 og 3 av forordningen vil kunne få mer vesentlige økonomiske og administrative konsekvenser, men det er for tidlig å ta stilling til dette nå.

Forordningen kan implementeres i norsk rett ved forskrift som fastsettes av Statens jernbanetilsyn. Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Kapittel VI Sivil luftfart

32011R1147 og 32011D08042 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1147/2011 av 11. november 2011 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet og Kommisjonsbeslutning (C) 2011/8042/EU som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU som gjelder bruk av securityscannere på EU lufthavner (vedlegg XIII kap VI SD gr2)

Sammendrag av innhold

Securityregelverket i EU er hjemlet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008. Detaljerte gjennomføringsbestemmelser er gitt i kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009 og kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010, samt de deler som ikke kan publiseres av sikkerhetshensyn i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Hovedhensynet bak regelverket er å hindre at forbudte gjenstander kommer inn i fly eller på kritisk del av lufthavner (CSRA). For å hindre dette sjekkes bagasje, personer, frakt osv. EU-regelverket bygger på et prinsipp om "one-stop-security", dvs at det ikke er behov for en ny sikkerhetssjekk innad i EU og enkelte godkjente tredjeland, som for eksempel Norge.

I gjeldende regelverk er det bestemt at følgende metoder for sjekk av passasjerer, alene eller i kombinasjon, er tillatt; manuell gjennomlysning, metalldetektorportal, håndholdt metalldetektor,

bombehund samt utstyr for sporpåvisning av eksplosiver. Kommisjonen har i nytt regelverk foreslått at man i tillegg til disse alternativene skal kunne benytte kroppsskanner.

Forordningen gir nærmere bestemmelser om hvilke krav som skal følges ved bruk av kroppsskanner. Når det benyttes en kroppsskanner skal følgende minimumskrav følges:

- Kroppsskanneren må ikke lagre, oppbevare, kopiere, skrive ut eller hente bilder. Ethvert bilde som lages under prosessen kan dog beholdes i den tid det tar for operatøren å analysere det. Bildet slettes så snart passasjereren er klarert. Uvedkommendes adgang til og anvendelse av bildet er forbudt og skal forhindres.
- Den operatøren som analyserer bildet skal befinne seg i et annet lokale, slik at vedkommende ikke kan se passasjereren som sjekkes.
- Det er forbudt å medbringe enhver form for teknisk anordning som kan lagre, kopiere, fotografere eller på annen måte registrere bilder, inn i det lokalet der det skannede bildet analyseres.
- Bildet må ikke knyttes sammen med opplysninger om den skannede personen, og vedkommende skal forbli anonym,
- En passasjer kan be om at bildet analyseres av en operatør av et bestemt kjønn.
- Bildet skal være uklart slik at det ikke er mulig å identifisere passasjerens ansikt.

En passasjer har rett til å avstå fra sjekk med kroppsskanner. I så tilfelle benyttes alternative sjekkmetoder, herunder minst en manuell gjennom søking.

Før en passasjer sjekkes ved hjelp av en kroppsskanner skal vedkommende informeres om den teknologi som benyttes, betingelsene for bruk av angjeldende teknologi og muligheten til å avstå fra sjekk med kroppsskanner.

I forslaget til regelverk er det også gitt bestemmelser om sertifisering av de personene som skal utføre sjekk av passasjerene med kroppsskanneren.

Videre er det foreslått at kroppsskanneren skal oppfylle følgende krav:

- kroppsskanneren skal som et minimum være i stand til å detektere og ved hjelp av en alarm avsløre nærmere angitte metalliske og ikke-metalliske gjenstander, herunder sprengstoff, både enkeltvis og i kombinasjon med hverandre
- deteksjonen skal kunne foretas uansett hvor gjenstanden befinner seg, og hvordan den vender
- systemet skal være forsynt med en visuell indikator som viser at utstyret er i drift
- kroppsskannere plasseres således at det sikres at de ikke påvirkes av interferensilder
- det skal daglig testes at securityscanneren fungerer korrekt
- securityscanneren skal anvendes i overensstemmelse med de driftsbetingelser som stilles av produsenten.

De konkrete kravene til kroppsskannere er fastsatt i regelverket som er hemmelig og vil ikke bli kunngjort.

Merknader

Når det gjelder eventuelle økonomiske og administrative konsekvenser vil det påløpe kostnader for de lufthavnene som velger å bruke dette alternativet ved sjekk av passasjerene. Bruk av kroppsskanner er ikke påbudt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32011H0750 Kommisjonsrekommendasjon 2011/750/EU vedrørende støtte for eCall-tjenesten i Norge (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok den 8. september 2011 en rekommendasjon om bruk og retningslinjer for en felles europeisk tjeneste for automatisk nødansrop (eCall). EU-Kommisjonen ba også om informasjon fra medlemslandene om hvilke skritt som er blitt iverksatt for å implementere en pan-europeisk eCall-tjeneste. Målet er å få implementert en pan-europeisk eCall-tjeneste så hurtig som mulig. Rekommendasjonen summerer opp funksjonalitet og krav som settes til en eCall-tjeneste. Disse går i korthet ut på at eCall-tjenesten skal fungere som et europeisk nødansropssystem som automatisk eller manuelt ringer opp nærmeste nødmeldingssentral ved en kollisjon, en utforkjøring eller annen hendelse som kan medføre personskade. Ved anropet sendes det med et sett av data (minimum datasett) som skal inneholde geografisk posisjon, kjøretretning, identifikasjon av kjøretøyet og informasjon om hendelsen. Det automatisk sendte datasettet, sammen med samtale/ lydoverføring via telefonforbindelse med den(de) forulykkede, skal gi nødsentralen hurtig og relevant informasjon om ulykkens omfang og bidra til at riktig ressurs mobiliseres til skadestedet. eCall-tjenesten vil fungere uansett hvor ulykken inntreffer forutsatt at det er innenfor fellesskapsområdet, også utenfor det landet der kjøretøyet er registrert. Det er en forutsetning at personvern hensyn skal ivaretas og avtaler og rutiner for sending av kjøretøydata på tvers av landegrensener må være på plass.

Merknader

I ITS-direktivet (2010/40/EU), jf. TFEU art. 91, ble eCall formelt etablert som et prioritert område innen intelligente transportsystemer og tjenester som et tiltak for å redusere personskadeomfanget ved en ulykke. I 2006 underskrev Norge en MoU som sier at Norge vil bidra aktivt til utvikling av avtaler og gjennomføringsplaner som støtter en paneuropeisk eCall-tjeneste. Kommisjonen har valgt å benytte en rekommendasjon som virkemiddel for å få fortløpighet rundt implementering av eCall. Kommisjonen har antydnet at det vil bli aktuelt med et eget eCall-direktiv, dersom den foreliggende rekommendasjonen ikke gir ønskede resultater. Det er foreløpig ikke klart når et evt. forslag til direktiv vil bli fremmet.

Økonomiske og administrative kostnader

Det er på det nåværende tidspunkt vanskelig å konkretisere kostnadene eCall vil medføre, både for staten og for ekomtilbyderne. En vesentlig del av kostnadene ved implementering av eCall vil gå til tilrettelegging i den eller de nødmeldetjenestene som vil ta imot eCall-anropene. Det er foreløpig ikke klart hvilken etat som skal håndtere eCall anropene, og kostnadsanslagene for dette er ikke klare. Imidlertid vil kostnadene først og fremst knytte seg til spesielle løsninger i ekomnettet, samt mottakssystem ved nødmeldesentralene. Disse skal effektivt kunne utnytte og visualisere data fra eCall-senderen i kjøretøyet og sette i verk relevante tiltak. Kostnadene for teknisk utstyr i bilene vil medføre noe høyere innkjøpspris, men ellers antas det å være marginale kostnader forbundet med eCall for trafikantene. På den andre siden vil innføring av eCall kunne ha store positive effekter som følge av rask og presis varsling av trafikkulykker. Dette vil gi økonomiske og menneskelige gevinster dersom prognoser på opp til 4 % færre trafikkdrepte slår til, i tillegg til færre hardt skadde. Det vil bli foretatt en vurdering av hjemmelsgrunnlag man har til å pålegge eierne av ekomnettet å gjennomføre de nødvendige tilrettelegginger for at eCall skal fungere.

Kostnader knyttet til innføring av eCall i Norge vil måtte håndteres i de ordinære budsjettprosesser.

I Norge har personvernsaspekter og sikkerhetsmessige aspekter vært prioritert høyt i forbindelse med teknisk løsning for eCall. Her har Datatilsynet vært aktivt på banen i forbindelse med personvern og overføring av sensitive helsesrelaterte data. Personell fra nødmeldetjenesten i Norge har deltatt i arbeidsgrupper i Brussel med å spesifisere krav til tjenesten. Post og teletilsynet (PT) har også vært

med i diskusjoner med hensyn til utforming av telekom-løsningene og har knyttet merknader til for eksempel lengden på telefonnummer for eCall.

Det er foretatt en særlig vurdering av hvorvidt eCall-rekommandasjonen krever art. 103-forbehold og innhenting av Stortingets samtykke pga. mulige økonomiske forpliktelser for Norge i fremtidige år. Departementet mener imidlertid det ikke er behov for dette, da rekommandasjonen er en ikke-bindende rettsakt som tillater nasjonal handlefrihet. Videre ligger tidspunktet for iverksettelse av eCall på det nåværende tidspunkt langt frem i tid (implementeringsfrist 31. desember 2014). Det legges til at det innen denne tid mest sannsynligvis vil foreligge et direktiv om eCall som vil være EØS-relevant og følgelig vil bli vurdert for innlemmelse i EØS-avtalen. Det vises også til, som nevnt ovenfor, at kostnader knyttet til iverksettelse av eCall vil måtte håndteres i de ordinære budsjettprosessene.

Status

Rekommandasjonen ble vedtatt av Kommisjonen 8. september 2011. Målet er at eCall skal være implementert innen 31. desember 2014.

Utvikling av internasjonale standarder er en forutsetning for effektiv implementering av eCall. I CEN/TC 278 WG15 har det pågått et standardiseringsarbeid med å spesifisere arkitektur, datasett, protokoller og informasjonsflyt for eCall. I ETSI har det foregått standardisering av de ekomrettede løsningene. De fleste europeiske standardene omkring eCall er nå ferdige og godkjent. I løpet av mars 2012 skal de få status som Europeisk Norm (EN). Det betyr at alle land skal følge dem som eneste gyldige standarder for en paneuropeisk eCall tjeneste.

En av standardene omhandler tredjeparts eCall, hvor henvendelsen går til kommersiell aktør, for eksempel forsikrings-selskap enn til nødmeldesentralen. Denne er ikke inkludert i rekommandasjonen.

Det har vært norsk deltagelse i standardiseringsarbeidet i CEN som har fremmet våre interesser. Personvernaspekter har vært trukket fram i diskusjoner, samt temaer som sporbarhet med hensyn til om systemet alltid skal være på eller slå seg på ved ulykke. Det har vært ulikt syn internasjonalt og det er ikke gitt gjennomslag for alle norske synspunkter.

I det internasjonale ekom-miljøet har man utarbeidet globale standarder for overføring av minimum data sett (MSD), utstyr i kjøretøy (IVS) og i nødmeldesentralen for kommunikasjon med ekomnett, eCall-indikator, m.m. eSafety Forum, som består av flere aktører med interesse tilknyttet eCall-tjenesten, har vært involvert i utarbeiding av disse spesifikasjonene.

Telenor Connexion meddeler at en større satsing på eCall følger som en utbygning av allerede eksisterende løsning med Volvo. De stiller seg dermed bak rekommandasjonen fra EU om en pan europeisk eCall tjeneste. Andre ekomoperatører enn Telenor har ikke vært aktivt på banen i forbindelse med etableringen av eCall.

Den nasjonale beslutningsprosessen fremover vil for nødmeldetjenestens del inneholde bestemmelser om hvor samtalene skal rutes, hvordan de skal håndteres av alle nødetatene i fellesskap, og prosedyrer for overføring av data mellom sentralene. Dette må ses i lys av diskusjonene om felles nødsentraler i fremtiden.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32010H0572 Kommisjonens anbefaling 2010/572/EU av 20. september 2010 om regulering av tilgang til Neste Generasjons Aksessnett (NGA) (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens anbefaling om regulering av tilgang til neste generasjons aksessnett (NGA) gjelder regulering av de aktuelle grossistmarkedene for bredbåndstilgang. Nærmere bestemt gjelder den

marked 4 (grossistmarkedet for full og delt tilgang til faste aksessnett) og marked 5 (grossistmarkedet for tilgang for levering av bredbåndtjenester, herunder bitstrømstilgang) i ESAs anbefaling om relevante markeder. Det regulatoriske rammeverket bygger på fem direktiver fra 2002, som trådte i kraft for Norge 1. november 2004 (ekompakken). Formålet med anbefalingen er å gi incentiver til investeringer og innovasjon i NGA og samtidig sikre konkurranse og en forutsigbar regulering. Anbefalingen har bakgrunn i EUs digitale agenda, som fastsetter mål om økt utbredelse av NGA. Kommisjonens definerer NGA som faste aksessnett som helt eller delvis består av optiske elementer og som er i stand til å levere bredbåndstilknypning med forbedrede egenskaper (for eksempel høyere hastighet) sammenliknet med det eksisterende kobberbaserte aksessnettet. Økt utberedelse av NGA innebærer i denne sammenheng først og fremst utbygging av optisk fiber, men omfatter også oppgradering av dagens kobberaksessnett i kombinasjon med fiber. Kommisjonen ser det som viktig at reguleringen er konsistent over landegrensene for å unngå skjevheter innenfor det indre markedet og for å sikre forutsigbarhet for markedsaktørene. Kommisjonen vurderer det derfor som hensiktsmessig å veilede de nasjonale tilsynsmyndighetene i form av en anbefaling, selv om det også skal tas hensyn til nasjonale forhold i de enkelte markedsvedtakene.

De konkrete anbefalingene i dokumentet går i stor grad på utforming av forpliktelser knyttet til fibernet for aktører som vurderes å ha en sterk markedsstilling i de aktuelle markedene. De forpliktelsene som anbefales for NGA er i stor grad sammenfallende med det som pålegges Telenor i gjeldende regulering av kobbernettet, selv om det kan være enkelte nyanser. Blant annet åpnes det for at de kostnadsorienterte prisene for tilgang til kapasitet kan være noe høyere enn for kobbernett, siden prisen skal reflektere en høyere risiko ved investeringer i nyere teknologi. Anbefalingen vektlegger også muligheten for å avgrense regionale geografiske markeder. Videre vektlegges det at myndighetene bør bidra til at nye aksessnett bygges med tilstrekkelig kapasitet, slik at en senere kan sikre konkurranse ved at flere aktører kan benytte den samme infrastrukturen. En måte å sikre god kapasitet og konkurranse på er såkalt multifiber, hvor det legges parallelle fiberledninger i samme fremføringsvei. Anbefalingen sier at myndighetene bør oppfordre til at det bygges tilstrekkelig kapasitet og sikre det gjennom pålegg der hvor det er juridisk mulig. Anbefalingen tar også opp informasjonsdeling for å lette planleggingen for aktørene, blant annet gjennom etablering av en database med geografisk informasjon, informasjon om kapasitet og andre opplysninger om grøfter og andre fremføringsveier som kan benyttes til legging av nye fibernet.

Anbefalingen legger opp til at gjeldende regulering av de aktuelle markedene skal videreføres inntil videre, men sier i tillegg at tilsynsmyndighetene skal etablere et transparent rammeverk for overgang fra kobber- til fiberbaserte nettverk. Dette kan inkludere krav om varsling i god tid, inntil fem år, fra SMP-aktøren ved endring av nettverksarkitektur og nedlegging av eksisterende infrastruktur.

Merknader

Utover det som kan følge av en eventuell endret markedsregulering, forventes ikke anbefalingen å ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32009D0978 Kommisjonsbeslutning 2009/978/EU av 16. desember 2009 om endring av beslutning 2002/622/EF som etablerte Radio Spectrum Policy Group (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Beslutningen er en mindre endring av beslutningen 2002/622/EF som opprettet Radio Spectrum Policy Group (RSPG). Endringene er nødvendig fordi revisjonen av ekompakken i 2009 førte til nye oppgaver for RSPG. De nye oppgavene er i hovedsak at RSPG skal bistå Kommisjonen med utarbeidelsen av Radio Spectrum Policy Programmes (RSPP), og forslag til felles EU-standpunkt i andre internasjonale organisasjoner området for frekvensforvaltning. RSPG kan også få oppdrag fra

Parlamentet og Rådet om utarbeidelse av rapporter eller "opinions". Endringene gjenspeiler at Rådet og spesielt Parlamentet har fått en mer sentral rolle i spektrumsforvaltningen i EU.

Merknader

Rettsakten vurderes ikke å ha administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0251 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2011/251/EU av 18. april 2011 som endrer kommisjonsbeslutning 2009/766/EF om harmoniseringen av 900 og 1800 MHz-frekvensbåndene for bakkebaserte system som kan tilby paneuropeiske elektroniske kommunikasjonstjenester i Fellesskapet (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

900 MHz-frekvensbåndet har gjennom det såkalte GSM-direktivet av 25. juni 1987 (direktiv 87/372/EØF), i praksis vært reservert for GSM-mobilsystemer. GSM-direktivet ble imidlertid endret ved Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/114/EF av 16. september 2009, slik at deler av 900 MHz-båndet ble gjort tilgjengelig for andre, mer avanserte teknologier, i første omgang UMTS, (Universal Mobile Telecommunications System, UMTS) som er et tredje generasjons mobilkommunikasjonssystem.

Kommisjonsbeslutning av 16. oktober 2009 (2009/766/EF) gir det rettslige grunnlaget for at 900, samt 1800 MHz-frekvensbåndene, i overensstemmelse med GSM-direktivet, kan brukes til annen mobilteknologi enn GSM. Vedlegget til beslutningen henviser til UMTS-teknologien. Da kommisjonsbeslutning 2009/766/EF ble fattet var vilkår for oppfylling av nødvendige sameksistenskrav kun verifisert for UMTS-standarden.

Kommisjonsbeslutningens formål er å harmonisere de tekniske betingelsene for tilgjengelighet til og effektiv utnyttelse av 900 MHz-båndet, samt å harmonisere 1800 MHz-båndet til landbaserte systemer som kan levere elektroniske kommunikasjonstjenester.

Medlemslandene har etter dette løpende vurdert den effektive utnyttelse av 900 og 1800 MHz-båndene slik at disse kan omfatte ytterligere teknologier som kan sameksistere og er teknisk kompatible med GSM-systemet og UMTS-systemet.

15. juni 2009 ga EU-kommisjonen et mandat til CEPT (European Conference of the Postal and Telecommunications Administrations) for å definere de tekniske betingelsene for å tillate bruk av LTE og eventuelle andre teknologier i 900 og 1800 MHz-båndene.

Som respons til dette mandatet har CEPT utarbeidet to rapporter (CEPT Reports 40 og 41) som konkluderer med at LTE (Long Term Evolution) og WiMAX (Worldwide Interoperability for Microwave Access) kan tas i bruk i 900 MHz-båndet og 1800 MHz-båndet, så fremt det benyttes riktige verdier for kanalseparasjon mellom de ulike teknologiene.

I utarbeidede rapporter (CEPT Reports 41 og 42) gis det også informasjon om sameksistens mellom UMTS, LTE og WiMAX og aeronautiske systemer over 960 MHz, samt anbefalinger for å unngå skadelig interferens.

Det fremgår av fortalen til kommisjonsgjennomføringsbeslutningen at resultatene av arbeidet CEPT har utført, bør anvendes i EU, og medlemslandene bør pålegges å gjennomføre disse så snart som mulig, da det er økende markedsetterspørsmål for å ta i bruk LTE og WiMAX i disse båndene. Medlemslandene bør videre sikre at UMTS, LTE og WiMAX i tilstrekkelig grad beskytter eksisterende systemer i tilstøtende frekvensbånd.

ETSI (The European Telecommunications Standards Institute) er i ferd med å ferdigstille de harmoniserte standardene EN 301908-21 og EN 301908-22, slik at disse skal kunne anvendes for å dokumentere samsvar med de grunnleggende krav som følger av R&TTE-direktivet (radio- og teleterminaldirektivet 1999/5/EF av 9. mars 1999).

Kommisjonsgjennomføringsbeslutningen innebærer at vedlegget til kommisjonsbeslutning 2009/766/EF erstattes av vedlegget til kommisjonsgjennomføringsbeslutningen (som henviser til henholdsvis UMTS, LTE og WiMAX).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011D0485 Kommisjonens implementeringsbeslutning 2011/485/EU av 29. juli 2011 som endrer beslutning 2005/50/EF om tidsbegrenset bruk av 24 GHz-båndet til kortdistanseradar for kjøretøy (vedlegg XI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsvedtak som endrer vedtak 2005/50/EF om harmonisering av radiospektret i 24 GHz-frekvensbåndet for tidsbegrenset bruk av kortdistanseradarutstyr i kjøretøyer i Fellesskapet - er gitt med rettsgrunnlag i EF-traktaten og frekvensvedtaket (2002/676/EF) og da særlig artikkel 4 (3). Gjennomføringsvedtaket er en oppfølging av kommisjonsbeslutning 2005/50/EF om harmonisering av radiofrekvenser i 24 GHz-området for tidsbegrenset bruk av kortdistanseradarutstyr i kjøretøyer i Fellesskapet.

Gjennomføringsvedtaket har til formål å tillate bruk av 24 GHz-båndet til kortdistanseradarutstyr til kjøretøyer i en utvidet tidsperiode til 1.1.2018. Ved en slik utvidelse av tidsperioden vil man sikre at kortdistanseradarutstyr i kjøretøy blir tilgjengelig på markedet frem til produsentene har utviklet utstyrsteknologi i 79 GHz-båndet. I Europa er det bare om lag 0,05 % av alle biler som er utstyrt med kortdistanseradar (i hovedsak luksusbiler), og disse benytter 24 GHz-frekvensene. Det har vist seg at utstyrproduzentene har hatt noen vansker med å utvikle systemer som benytter 79 GHz-båndet. Dette har medført forsinkelser som innebærer at det ennå er for tidlig å starte massemarkedsproduksjon av utstyr til kjøretøy. I henhold til 2005/50/EF er 1.7.2013 tidspunktet for når avvikling av bruken av 24 GHz-båndet til kortdistanseradar skal skje. Det vil også være behov for å sikre overgangen fra 24 GHz-teknologien til 79 GHz-teknologien på kjøretøyserier som fortsatt anvender 24 GHz-teknologi når de nye kjøretøyserier med 79 GHz-teknologi innføres. Av disse grunner har det vært behov for å forlenge tidsrammen til 1.1.2018.

Med sikte på en ytterligere overgangsperiode forlenges datoen 1.1.2018 med ytterligere 4 år for kortdistanseradarutstyr montert i kjøretøy omfattet av typegodkjenning som er godkjent før 1.1.2018. Kortdistanseradarutstyr i kjøretøy vil kontinuerlig kunne overvåke området rundt kjøretøyet, slik at f.eks. andre kjøretøyer, fotgjengere eller statiske objekter (stolper, bygninger, autovern etc.) fanges opp av radaren. Til forskjell fra parkeringsassistanse som finnes på mange nyere kjøretøyer har de nye kortdistanseradarene en lengre rekkevidde. På sikt vil slike radarsystemer kunne bidra til å nå Fellesskapets mål om å halvere antall drepte i trafikken.

Merknader

Gjennomføringsvedtaket er gitt med rettsgrunnlag i EF-traktaten og frekvensvedtaket (2002/676/EF), særlig artikkel 4 (3).

Gjeldende norsk regelverk på området fremgår av lov om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 6-2, jf. forskrift 2. juni 2009 nr 580 om generelle tillatelser til bruk av frekvenser (fribruksforskriften) § 14. Når det gjelder håndhevelse av bestemmelsene tas det også hensyn til forpliktelser etter internasjonale overenskomster som Norge har sluttet seg til, herunder forpliktelser etter EØS-avtalen.

Etter fribruksforskriften § 14 tillates frekvensbåndet 21,65-26,65 GHz brukt til "kortholds kjøretøyradar". For båndet 22,00-26,65 GHz er maksimal effekttetthet på 0 dBm/50 MHz e.i.r.p. For frekvensbåndet 21,65-22,00 GHz skal gjennomsnittlig spektraltetthet ikke være større enn -61,3 dBm/MHz e.i.r.p. Båndet 24,05-24,25 GHz tillates brukt til smalbåndssending. Maksimal tillatt utstrålt effekt er 20 dBm e.i.r.p. Dersom sendetid er høyere enn 10 prosent skal effekten maksimalt være -10 dBm e.i.r.p. Kortdistanseutstyr som gir utstrålinger fra 30° og høyere i det horisontale plan skal dempes med minimum 25 dB. Frekvensbåndet 76-77 GHz tillates brukt til kjøretøyradar slik frekvensbruken er definert i standarden EN 301 091. Maksimal tillatt spisseffekt er 55 dBm e.i.r.p. Maksimal tillatt gjennomsnittseffekt er 50 dBm e.i.r.p. Maksimal tillatt gjennomsnittseffekt er 23,5 dBm e.i.r.p. for pulsradar. Frekvensbåndet 77-81 GHz tillates brukt til "kortholds kjøretøyradar". Maksimal tillatt spisseffekt er 55 dBm e.i.r.p. Maksimal tillatt gjennomsnittlig spektraltetthet er -3 dBm/MHz e.i.r.p. Spektraltettheten utenfor kjøretøyet skal ikke overstige -9 dBm/MHz e.i.r.p.

Det materielle innholdet i forskriften § 14 er foreslått videreført i ny fribruksforskrift som er ventet å tre i kraft høsten 2011. Gjeldende norsk rett anses å være i overensstemmelse med Kommisjonens gjennomføringsvedtak da norsk regelverk ikke har noen fastsatt dato for når frekvensbruken til kortdistanseradarutstyr i 24 GHz-båndet skal opphøre. Ved implementering av Kommisjonens gjennomføringsvedtak vil det derfor ikke være behov for å gjøre tilpasninger i teksten i fribruksforskriften.

I Norge har vi for tiden ingen produksjon av biler, og rettsakten forventes ikke å få rettslige, administrative eller økonomiske konsekvenser for private aktører og offentlige myndigheter i Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel IV Sivil luftfart

32011R1141 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1141/2011 av 10. november 2011 som endrer forordning (EF) nr. 272/2009 av 2. april 2009 om utfylling av de felles grunnleggende standardene for sikkerhet i sivil luftfart om bruk av kroppsskannere på lufthavner (vedlegg XIII kap VI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Securityregelverket i EU er hjemlet i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008. Detaljerte gjennomføringsbestemmelser er gitt i kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009 og kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010, samt de deler som ikke kan publiseres av sikkerhetshensyn i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Hovedhensynet bak regelverket er å hindre at forbudte gjenstander kommer inn i fly eller på kritisk del av lufthavnen (CSRA). For å hindre dette sjekkes bagasje, personer, frakt osv. EU-regelverket bygger på et prinsipp om "one-stop-security", dvs. at det ikke er behov for en ny sikkerhetssjekk innad i EU og enkelte godkjente tredjeland, som for eksempel Norge.

I gjeldende regelverk er det bestemt at følgende metoder for sjekk av passasjerer, alene eller i kombinasjon, er tillatt; manuell gjennom søking, metalldetektorportal, håndholdt metalldetektor, bombesøk samt utstyr for sporpåvisning av eksplosiver. Kommisjonen har i dette regelverket bestemt at man i tillegg til disse alternativene skal kunne benytte kroppsskannere.

Merknader

Forordningen vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for de flyplassene som velger å investere i kroppsskannere. Det er ikke påbudt å bruke kroppsskannere.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R1087 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1087/2011 av 27. oktober 2011 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet hva angår systemer for påvisning av sprengstoffer (vedlegg XIII kap VI SD gr3)

Sammendrag av innhold

På bakgrunn av utviklingen i trusselen mot sivil luftfart, den teknologiske utviklingen og erfaringer i forbindelse med bruken av teknologien både i EU og globalt, har Kommisjonen foretatt en gjennomgang av bestemmelsene som gjelder standarder for systemer for påvisning av sprengstoffer (explosive detection systems - EDS). Som en følge av dette er forordning (EU) nr. 185/2010 endret ved forordning (EU) nr. 1087/2011.

Merknader

Forordning (EU) nr. 1087/2011 endrer forordning (EU) nr. 185/2010 vedleggets punkt 12.4. I tillegg til ny nummerering av de eksisterende underpunktene til vedleggets punkt 12.4, er det gjort følgende materielle endringer i bestemmelsen;

Punkt 12.4.2.7 er endret - EDS standard 2 utløper 1. september 2020. Dette innebærer at utløpsfristen er forlenget med to år fra 1. september 2018.

Nytt punkt 12.4.2.8 åpner for at vedkommende myndighet (i Norge er dette Luftfartstilsynet) på nærmere vilkår kan tillate fortsatt bruk av EDS standard 2 til 1. september 2022. Vilkåret er at EDS standard 2 ble installert i perioden 1. januar 2011 - 1. september 2014.

Nytt punkt 12.4.2.9 - Det er krav om at EFTAs overvåkingsorgan (ESA) må informeres dersom bestemmelsen i punkt 12.4.2.8 blir benyttet etter 1. september 2020.

Punkt 12.4.2.10 er endret - EDS installert etter 1. september 2014 skal være standard 3. Dette innebærer at kravet om at utsyret må holde standard 3 er utsatt med 2 år, fra 1. september 2012 til 1. september 2014.

Endring av og ny bestemmelse i punkt 12.4.2.11 - Det er krav om at standard 3 skal gjelde for all EDS senest innen 1. september 2020, såfremt vedkommende myndighet (Luftfartstilsynet) ikke har benyttet muligheten til å forlenge bruken av EDS standard 2, jf. punkt 12.4.2.8. Endringen innebærer at fristen for å innføre standard 3 forlenges fra 1. september 2018 til 1. september 2020. I tillegg er det åpnet for at de landene som har anvendt bestemmelsen i punkt 12.4.2.8, kan benytte EDS standard 2 til 1. september 2022.

Forordningen medfører ingen endringer i de administrative og økonomiske konsekvensene for aktørene, da forordningen i prinsippet bare utsetter innføringen av ny teknologi, herunder standard 3, som allerede er gjennomført i forordning (EU) nr. 185/2010.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32011R1149 Kommisjonsforordning (EU) No 1149/2011 endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og produkter, deler og utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften) (vedlegg XIII kap VI SD gr3)

Sammendrag av innhold

Europakommisjonen, har under henvisning til traktaten om Den Europeiske Union, særlig artikkel 100 (2) jf. Europaparlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008 av 20. februar 2008 om felles regler for sivil luftfart og om opprettelse av et europeisk flysikkerhetsbyrå og om oppheving av rådsdirektiv 91/670/EEC, forordning (EF) nr. 1592/2002 og direktiv 2004/36/EF, særlig artikkel 5 (5) vedtatt nye bestemmelser i forordning (EF) 1149/2011 av hensyn til følgende betraktninger: For å opprettholde et høyt ensartet nivå for flysikkerhet i Europa, er det nødvendig å innføre endringer i den eksisterende forordning (EF) 2042/2003 om krav og prosedyrer til kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og produkter, deler og utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver, særlig for å oppdatere opplæring, eksamen, kunnskap og erfaring for utstedelse av flyteknikersertifikater og å tilpasse disse kravene til kompleksiteten i de ulike kategoriene luftfartøyer. I Norge er forordning (EF) nr. 2042/2003 implementert jf. forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).

Forordning (EF) 1149/2011 er utarbeidet av EASA Kommisjonen og inneholder primært oppdateringer og presiseringer av dagens autorisasjonsordning for vedlikeholdspersonell.

Forordning (EF) 1149/2011 er basert på tre EASA Opinions - Opinion No. 05/2008 om "Frist for å demonstrere overensstemmelse med kunnskap og erfaring", Opinion No. 04/2009 om "Flyteknikersertifikat for ikke-komplekse fly" og Opinion No. 05/2009 om "Privilegier av B1 og B2 vedlikeholdssertifikat for luftfartøy" og "type og gruppe rettigheter" og "typerettighetstrening" - om Kommisjonens forordning om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften). Endringene var allerede presentert i komiteene i EASA i april og oktober 2010, som tillot enighet om prinsippene. Følgelig, utarbeidet Kommisjonen et konsolidert forslag på dette grunnlaget, bestående av en konsolidert versjon (D012257/03) av Part-66 samt noen tilpasninger på Part-147, Part-145 og Part-M, unnatt forslaget om et nytt flyteknikersertifikat til kategorien L-sertifikat som ble utsatt til 28. september 2013 jf.art. 7 (iii) pkt.9.

Forordning (EF) 1149/2011 bygger på forordning (EF) nr. 216/2008 (basisforordningen), som ennå ikke er implementert i Norge. I Norge gjelder forordning (EF) 1592/2002 som basisforordning. Etter Luftfartstilsynets vurdering er det likevel ikke noe i veien for at forordning (EF) 1149/2011 tas inn i EØS-avtalen og norsk rett selv om forordning (EF) 216/2008 ennå ikke er implementert.

Sammendrag av innhold

Generelt omhandler forordning (EF) 1149/2011 i hovedsak presiseringer og klargjøringer av reglene om rettigheter for B1- og B2-luftfartøysvedlikeholdssertifikater, type- og grupperettigheter og typerettighetsutdanning. Blant annet er Appendix 1 "Basic Knowledge Requirements" oppdatert i forhold til det nye B3-sertifikat. Likeledes vil forordning (EF) 1149/2011 omfatte oppdaterte endringer i Part-M, Part-145 og Part-147 som følge av endringene i Part-66. EASA vil utarbeide akseptable metoder for etterlevelse (AMC) som vil klargjøre dagens regelverk og medvirke til økt standardisering. De viktigste to endringer behandles i det nedenstående og omhandler endring av tidsfristen fra fem til ti år jf. Part-66.A.25 (b), det vil si, tidsrommet for gyldighet når eksamen skal gjennomføres for å søke om flyteknikersertifikat samt forslaget om et nytt B3-sertifikat, som angår flyteknikersertifikat for ikke-komplekse luftfartøy under 2000 kg.

Omtale av de viktigste endringer

Grunnleggende viden og erfaring- tidsrommet for gyldighet endret fra 5 til 10 år. I forordning (EF) 1149/2011 endres tidsfristen fra fem til ti år jf. Part-66.A.25 (b), når det gjelder tidsrommet for gyldighet når eksamen skal gjennomføres for å søke om flyteknikersertifikat. Dette betyr, at det fastsettes en

"tiårs periode" forut forinnsendelsen av en søknad om flyteknikersertifikat, hvor prøvene i samtlige modulervedrørende grunnleggende viden skal være bestått, og erfaring skal være oppnådd.

Formålet er å sikre nylig erfaring og at det beståtte pensum i grunnleggende viden ikke er vesentlig foreldet som følge av innføring av ny teknologi. Alle endringer i teknologien, som er skjedd i løpet av denne tiårs periode vil bli oppveid av nylig erfaring, som fungerer som et sikkerhetsnett. Konsekvensen er at det tidligere kravet om "femårs gyldighetsperiode" for utdanning i grunnleggende viden er endret til "ti års gyldighet" for å gi den fornødne tid til å erverve både den grunnleggende viden og erfaring innen innsendelse av søknad om et flyteknikersertifikat. Forslaget innebærer også at reglene vedrørende kravene til grunnleggende viden angående godskrivning presiseres jf. punkt 66.A.25(b), (c) og (d) samt punkt 66.B.405. Dessuten presiseres gyldigheten av godskrivning jf. tilføyelse til punkt 66.B.410 og punkt 66.B.405. Ingen endringer med tilbakevirkende kraft. Av rettferdighetshensyn vedtas det bestemmelser vedrørende de søkere, som allerede har bestått prøver i grunnleggende viden (i et eller flere moduler) eller typeprøver, eller som har ervervet den fornødne erfaring eller oppnådd prøvegodskrivning, innen den foreslåtte endringsforordning trer i kraft. Det foreslås nye punkter til 66.A.25(c), 66.A.30(g) og 66.A.45(i)).

Nytt B3-sertifikat

Forordning (EF) 1149/2011 omhandler regler om et nytt B3-sertifikat og angår flyteknikersertifikat for ikke-komplekse luftfartøy under 2000 kg.

a) B3-sertifikat

Forordning (EF) 1149/2011 har bestemmelser om et nytt B3-sertifikat, som ligner på B1.2-sertifikatet, men dette har forenklete krav, som er tilpasset de mindre kompliserte luftfartøyer med stempelmotorer. B3-sertifikatet finner anvendelse på "luftfartøyer med ikke-trykkloadede stempelmotorer med en MTOM på 2000 kg og derunder" jf. 66.A.3 (a) og (c).

Rettighetene i dette sertifikatet omfatter luftfartøysstruktur, motorinstallasjoner, mekaniske og elektriske systemer samt i begrenset omfang flyelektronikk, hvilket tilsvarer rettighetene i B1.2-sertifikatet, unntatt formerne for luftfartøyer, som B1.2-sertifikatet omfatter og det forhold at B3-sertifikatet ikke inneholder en underkategori A jf. 66.A.20 pkt. 4. For Norges vedkommende vil B3-sertifikatet ikke være aktuelt på nåværende tidspunkt, da kravene til B3-sertifikatet dekkes av B1.2-sertifikatet. Derimot imot vil B3-sertifikatet kunne bli aktuelt for Norge i fremtiden.

b) Konverterings- og overgangsbestemmelser

EASA har besluttet å tillate konverteringer av nasjonale kvalifikasjoner til de nye B3-sertifikater. Konverteringene kan finne sted i overensstemmelse med den nåværende prosedyre, som er beskrevet i Part-66, 66.A.70. Når konverteringen har funnet sted, har det eksisterende sertifiseringspersonale mulighet for å få utstedt et B3-sertifikat på grunnlag av de rettigheter de hadde innen den nye forordning trer i kraft.

Merknader

Forordning (EF) 1149/2011 er hjemlet i forordning (EU) nr. 216/2008 (basisforordningen), som ennå ikke er implementert i Norge. I Norge gjelder forordning (EF) 1592/2002 som basisforordning. Luftfartstilsynet har foretatt en konkret vurdering av forordning (EF) 1149/2011 og finner ingen grunn til at forordningen, som endrer forordning (EF) nr. 2042/2003, ikke kan tas inn i EØS-avtalen og norsk rett, fordi forslaget er i samsvar med reglene i forordning (EF) 1592/2002.

Forordning (EF) 1149/2011 ble vedtatt 21. oktober 2011 og rettsakten krever endring i forskrift 24. mai 2005 nr. 462 (vedlikeholdsforskriften). Luftfartstilsynet har vurdert at en høring med høringsfrist på to måneder anses hensiktsmessig. Forslaget inneholder ikke politiske spørsmål av kontroversiell karakter. Forslaget vil ikke få negative økonomiske eller administrative konsekvenser for Luftfartstilsynet eller markedet, derimot vil forslaget være fordelaktig for markedet. Gjennomføring av forordning (EF) 1149/2011 vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Luftfartstilsynet må endre en del referanser til Part-66, som er gitt i standardbrev og prosedyrer. Markedet må også endre en del referanser i sine prosedyrer.

Sakkyndige instansers merknader

Forordning (EF) 1149/2011 er i utgangspunktet et lenge ventet forslag til en forbedret utgave av Part-66. For Luftfartstilsynet er forordning (EF) 1149/2011 meget velkommen, da bestemmelsene bidrar til presisering og utdyping av spørsmål som tidligere har vært uavklart.

Forordning (EF) 1149/2011 består av presiseringer og avklaringer som myndighetene har etterlyst svar på gjennom mange år i forbindelse med tolkningsspørsmål til Part-66. Forordning (EF) 1149/2011 vil bidra til at ulikheter mellom medlemslandene opphører. For Norges del er Luftfartstilsynet allerede i overensstemmelse med mange av de vedtatte presiseringer til reglene. Det vil være fordelaktig for det norske marked dersom forordning (EF) 1149/2011 blir gjennomført i norsk rett uten forsinkelser. Luftfartstilsynet ser positivt bestemmelsene i forordning (EF) 1149/2011, som innebærer en klargjøring av reglene og standarder.

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for transport, der Samferdselsdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Fiskeri- og Kystdepartementet, Miljøverndepartementet, Finansdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet og Utenriksdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET/FORNYINGS-, - ADMINISTRASJONS- OG
KIRKEDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

**Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og
informasjonssamfunnstjenester**

**32011R0580 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 580/2011 av 8. juni 2011
om forlengelse av ENISAs eksisterende mandat (vedlegg XI SD/FAD gr2)**

Sammendrag av innhold

Formålet med denne forordningen er å forlenge ENISAs eksisterende mandat med 18 måneder. Bagrunnen er at Kommisjonen ønsker god tid i prosessen med å få på plass forordningen som utvider ENISAs mandat (se eget EØS-notat om dette).

ENISA ble etablert i 2004 for en periode på fem år. Formålet med byrået var å sikre et høyt og effektivt nivå på nett- og informasjonssikkerheten (NIS) i fellesskapet, å fremme en kultur for nett- og informasjonssikkerhet til beste for borgere, forbrukere, private virksomheter og offentlig sektor i EU. Byrået skulle bidra til et velfungerende marked. I juni 2008 ble ENISAs mandat forlenget til mars 2012. I september 2010 fremmet Kommisjonen et forslag til utvidelse av ENISAs mandat. For å sikre tilstrekkelig tid til debatt om forslaget til utvidelse og endring av ENISAs mandat, og for å unngå et juridisk vakum dersom det nye mandatet ikke er vedtatt før det eksisterende mandatet går ut, mener Kommisjonen det er nødvendig å forlenge ENISAs eksisterende mandat. Kommisjonen foreslår derfor at ENISAs eksisterende mandat forlenges med 18 måneder til september 2013.

Merknader

Siden rettsakten er en forordning vil implementering i norsk rett den kreve en mindre endring i ekomforskriften.

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner, der Samferdselsdepartementet, Fornyings-, administrasjons- og kirke departementet, Kulturdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Justis- og beredskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

